

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กก. สื่อนั่นใจจัดเรตติ้งปฏิบัติได้จริง. ไทยรัฐ (26 กรกฎาคม 2550): 15.

กรรณิการ์ณ เกตุทิพย์. การประยุกต์ทฤษฎีแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพของสมาชิกชมรมสร้างสุขภาพและการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกต่อสตรี อ.ลำสนธิ จ.ลพบุรี[Online]. แหล่งที่มา: http://advisor.anamai.moph.go.th/menu_health.html[15 มีนาคม 2550]

กรองแก้ว หวังนิเวศน์กุล. การประมวลผลข้อมูลทางสถิติ (by SPSS for WINDOWS). พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, (ม.ป.ป).

เกวลิน กายทอง. กินกิน กลมกลม The Story of a Snacker. นิทานในโครงการรู้เท่าทันโทรทัศน์ เพื่อช่วยแก้ปัญหาเด็กวัยอนุบาลที่ชอบดูโทรทัศน์เกินพอดี. กรุงเทพมหานคร : สารานุกรมเด็ก แพลน สารานุกรม, 2551.

เกษม พิพัฒน์เสรีธรรม. "TWEENS" ตลาดNicheใหม่ "in Trend"[Online]. กุมภาพันธ์ 2549. แหล่งที่มา:http://www.marketeer.co.th/inside_data.php?inside_id=3988[15 มีนาคม 2550]

คติพร ดลกิจ. เยาวชนไทยถึงจุดวิกฤต ที่วิมอมเมา-ฉลาดน้อยลง. ข่าวสด (22 ธันวาคม 2547).

คนที่วิมอมค่านจัดเรตติ้ง. คม ชัด ลึก (5 มกราคม 2550): 2.

คอลัมน์ ช่องนี้ว่าง. อิทธิพลของโทรทัศน์ต่อไทยทีวี. มติชน (18 มกราคม 2548).

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ. มูลนิธิการพัฒนาเด็ก. เด็กดูโทรทัศน์มากกว่าทำอย่างอื่น[Online]. 2548. แหล่งที่มา: <http://www.iamchild.org/childmedia/doc/tv02.html>[15 มีนาคม 2550]

จินดา สุภาพโรจน์. การพัฒนาโปรแกรมการเสริมความรู้เกี่ยวกับกฎหมายสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2539.

ฐิติชยา นุตพงษ์. กระบวนการตรวจพิจารณาเนื้อหารายการของสถานีโทรทัศน์ยูบีซี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2546.

ดารารัตน์ ศิริเลิศวสิน. เรตติ้งทีวี เครื่องมือคุ้มครองเด็ก. มติชน (16 กรกฎาคม 2550): 33.

ดาวใจ อินทร์จันทร์. การพัฒนาโปรแกรมสร้างเสริมความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมในการจัดการ
ขยะ โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543.

เด็กดูโทรทัศน์มากเกินไป ผลการเรียนรู้ตก. สยามรัฐ (11 กรกฎาคม 2548): 7.

ทองคำ ไม้กัลด. สถิติเชิงอนุมานเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ, (ม.ป.ป).

ทิตินา เขมมณี. 14 วิธีการสอนสำหรับครูมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.

ทิตินา เขมมณี. กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางการพัฒนา และปัญหาข้อใจ. พิมพ์ครั้งที่
ที่ 1. หนังสือในชุดโครงการวิจัยและพัฒนาเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน คณะ
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
กรุงเทพมหานคร : พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.), 2545.

ทิตินา เขมมณี. ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

ทีมาว่าไรดี. กำหนดเรตตั้งทีวี ความหวังเด็กไทยมีอาวุธทางปัญญา. เดลินิวส์ (18 ธันวาคม 2549):
4.

นพวรรณ วงศ์วิชัยวัฒน์. การพัฒนาทักษะชีวิตในการปฏิบัติตนให้รอดพ้นจากปัญหาสังคม โดยใช้
การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2547.

นพดล กรรณิกา. อิทธิพลทีวี เด็กไทยอยากเป็นพระเอก[Online]. 29 เมษายน 2551. แหล่งที่มา :
[http://www.saijai.Net/frontend/newsHtml.jsp?id=tv\[11 พฤศจิกายน 2550\]](http://www.saijai.Net/frontend/newsHtml.jsp?id=tv[11 พฤศจิกายน 2550])

นฤมล มณีงาม. การพัฒนาโปรแกรมสร้างจิตสำนึกเกี่ยวกับการประหยัดพลังงาน ตามหลักการ
เรียนรู้ด้วยการรับใช้สังคม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยี
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2547.

นฤมล รื่นไวย์. คู่มือพ่อแม่มือโปรดูโทรทัศน์กับลูก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : แผนงานสื่อ
สร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.), 2550.

- นิคม ทาแดง. การพัฒนากระบวนการสอน หน่วยที่ 9-12. พิมพ์ครั้งที่ 1. ประมวลสาระชุดวิชาการ
พัฒนากระบวนการสอน = Instructional systems development/ สาขาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2538.
- นรินทร์ สุวรรณมัย. ความคิดเห็นของครูศิลปศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้
แบบมีส่วนร่วมด้วยยุทธวิธี 4 ดาว ในโครงการส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนในโรงเรียน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปศึกษา ภาควิชา
ศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2542.
- บุญชม ศรีสะอาด. การพัฒนาการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สุริยาสาส์, 2537.
- บุญรักษา บุญญะเขตมาลา. โทรทัศน์กับการสร้างค่านิยมแห่งการผลิต-การบริโภค. ผู้จัดการ
รายวัน (25 มีนาคม 2548): 13.
- บุญรักษา บุญญะเขตมาลา. ระวังเด็กๆ กำลังจะเปิดโทรทัศน์. ผู้จัดการรายวัน (4 มีนาคม 2548):
13.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2538
- ประไพพรรณ บุญคง. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม (Participatory
Learning) วิชาพระพุทธศาสนา (ส 018) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิชาการ 1 (3
มีนาคม 2541).
- ประเทศไทยพัฒนา. การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์[Online]. 23 กรกฎาคม 2550. แหล่งที่มา:
<http://developed-thailand.blogspot.com> [11 พฤศจิกายน 2550]
- ประภาศรี รอดสมจิตร. การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แนวคิดหมวกหกใบของเดอ โบโน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะ
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2542.
- แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.). คู่มือแนะนำเลือกชมสมีวัย. (ม.ป.ท, ม.ป.ป.).
- แผนงานสื่อสร้างสุขภาวะเยาวชน (สสย.). แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านสื่อที่ดีสำหรับเด็ก เวทีแสดง
ผลงานของสื่อต่างๆเพื่อประโยชน์ของส่วนร่วม เรตติ้งต้องแข่งไว้[Online]. แหล่งที่มา:
<http://childmedia.net>[5 กันยายน 2551]
- ผลการสำรวจระดับสติปัญญา (ไอคิว) ของเด็กไทยในกลุ่มเด็กนักเรียนอายุระหว่าง 6-12 ปี.
วารสารกระทรวงสาธารณสุข (2545).
- พนิดา สงวนเสรีวานิช. คอลัมน์ประชาชื่น. "วัยทวินส์" เด็กไทยสายพันธุ์ใหม่ เสพติดแบรนต์
กินจิ้งพืด สังคมบนเน็ต. มติชนรายวัน (2 กันยายน 2546): 17.

พรทิพย์ เย็นจะบก. การเรียนรู้สื่อ คู่มือการสอนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : UNESCO Thailand, 2548.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักทดสอบการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540.

พัชราภรณ์ ชมกลิ่น. ความเคลื่อนไหวสื่อวิทยุและโทรทัศน์เมืองไทย. รายงานประจำปี 2548 สหคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย (2548): 88.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. ทักษะ 5 C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

พิษณุรักษ์ ปิตาทะสังข์. วัฒนธรรมเอสเอ็มเอส ราคาจ่ายของความเห็น. รายงานประจำปี 2548 สหคมนักข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย (2548): 170.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. การพัฒนาระบบการสอน หน่วยที่ 1-4. พิมพ์ครั้งที่ 1. ประมวลสาระชุดวิชา การพัฒนาระบบการสอน = Instructional systems development/ สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2538.

มูลนิธิสภาฯ ราษฎรแห่งชาติ. การประชุมรับวันเด็กแห่งชาติ "ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพเด็กไทยแบบองค์รวม"[Online]. 4 ธันวาคม 2550. แหล่งที่มา: <http://www.thainhf.org/?module=calendar&page=detail&id=68>[5 กันยายน 2551]

รัตติยา หงษ์สกุล. การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความรู้และความตระหนักในประวัติศาสตร์ไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การสอนแบบเล่าเรื่อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2546.

เรตติ้ง ขจัดสื่อร้าย สร้างสรรค์สังคมไทย. มติชน (7 มกราคม 2549): 7.

เรียนรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม[Online]. แหล่งที่มา: <http://educate.intel.com/th/ProjectDesign/InstructionalStrategies/CooperativeLearning/>[5 กันยายน 2551]

วธ. คลออดจัดเรตติ้งสื่อทุกประเภท. ไทยรัฐ (12 มกราคม 2549): 15.

วัฒนธรรม, กระทรวง. ประชาชนเป็นเจ้าของเรตติ้ง. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์เฝ้าระวังทางวัฒนธรรม, (ม.ป.ป).

วิทยากร เชียงกุล. เร่งปฏิรูปการศึกษาและวิทยุโทรทัศน์ หนทางแห่งการปฏิรูปการเมือง. กรุงเทพธุรกิจ (14 ตุลาคม 2549): 8.

วิธีการสอนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning : PL)[Online]. แหล่งที่มา: www.

jd.in.th/e_learning/media/learning_model/ppt/pl.ppt/[5 กันยายน 2551]

เวทีเวทิดังจี้ผู้ผลิตโทรทัศน์ต้องรับผิดชอบสังคม. ไทยรัฐ (25 กรกฎาคม 2550): 15.

สถานีโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ (NBT). ผังรายการโทรทัศน์[Online]. แหล่งที่มา: http://

nbtv.prd.go.th/[29 เมษายน 2552]

สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3. ผังรายการโทรทัศน์[Online]. แหล่งที่มา: http://www.thaitv3.com/

ch3/schedule/extra_month.php[29 เมษายน 2552]

สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ (Thai PBS). ผังรายการโทรทัศน์[Online]. แหล่งที่มา: http://

www.thaipbs.or.th/MonthlySchedule/[29 เมษายน 2552]

สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7. ผังรายการโทรทัศน์[Online]. แหล่งที่มา: http://www.ch7.com/

schedule/schedule.aspx[29 เมษายน 2552]

สถานีโทรทัศน์องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ช่อง 9 (Modern Nine TV). ผังรายการ

โทรทัศน์[Online]. แหล่งที่มา: http://modernine.mcot.net/timetable/tv_timetable.pdf

[29 เมษายน 2552]

สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5. ผังรายการโทรทัศน์[Online]. แหล่งที่มา: http://www1.tv5.

co.th/programs/day.php?date=20081108&cat_id=3[29 เมษายน 2552]

สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล. ทางสองแพร่งเวทิดัง

โทรทัศน์ไทยผลประโยชน์เพื่อเด็กหรือกลุ่มทุน. มติชน (16 กรกฎาคม 2550): 7.

สมบัติ ตาปัญญา. รายการโทรทัศน์เป็นภัยต่อเด็กจริงหรือไม่. มติชน (14 กรกฎาคม 2550): 9.

สมพงษ์ จิตระดับ. กรุงเทพมหานครเมืองสี่เทาของเด็กและเยาวชน. พิมพ์ครั้งที่ 1. หนังสือในโครงการ

การจัดพิมพ์เผยแพร่รายงานการวิจัยฉบับที่ 15. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลง

กรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. การพัฒนากระบวนการเรียนการสอน. เอกสารทางวิชาการการพัฒนา

กระบวนการเรียนการสอน อันดับที่ 3. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช สำราญราษฎร์,

(ม.ป.ป).

สรชัย พิศาลบุตร. วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์, 2546.

ลำลี ทองธิว. การพัฒนาระบบการสอน หน่วยที่ 13-15. พิมพ์ครั้งที่ 1. ประมวลสาระชุดวิชาการ

พัฒนาระบบการสอน = Instructional systems development/ สาขาศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2538.

- สื่อทางเลือกเพื่องานพัฒนา. ฉบับเชิง ประกาศสัตยาบัน ด้านจัดเรตติ้งทีวี[Online]. 1 สิงหาคม 2550 แหล่งที่มา: <http://www.thaingo.org>[30 ธันวาคม 2550]
- สุขภาพจิต, กรม. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม[Online]. 22 พฤศจิกายน 2545. แหล่งที่มา: <http://mentalhealth.hypermart.net/learning/concept.html>[7 พฤศจิกายน 2550]
- สุขภาพจิต, กรม. การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม[Online]. แหล่งที่มา: http://mhtech.dmh.moph.go.th/techno/techno_other/learning/index.html[7 พฤศจิกายน 2550]
- สุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่นราชชนครินทร์, สถาบัน. สรุป Key-concept เนื้อหาหลักสูตรเทคนิคการดูแลเด็กติดเกมเบื้องต้นสำหรับผู้ปกครอง. กรุงเทพมหานคร: ซีโน ดีไซน์. 2547.
- สุเทพ วิลเลิต. นรชาติดอทคอม. สังคมไทยต้องเฝ้าระวังสื่อ[Online]. 10 กุมภาพันธ์ 2549. แหล่งที่มา: <http://entertainment.hunsa.com> [7 พฤศจิกายน 2550]
- สมณฑา พรหมบุญ และ อรพรรณ พรสีมา. Science Curriculum and Instruction Knowledge base. เทคนิควิธีสอน – การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม[Online]. แหล่งที่มา: http://pirun.ku.ac.th/~g4786027/01/sub_01/02_01_02_5.html[7 พฤศจิกายน 2550]
- สมณฑา พรหมบุญ. การปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนวคิด 5 ทฤษฎี. โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน (Project for the Improvement of Teaching-Learning Process). กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี, 2541.
- สุรรัตน์ พิทักษ์. ห้องเรียนต้นรักเพื่อเด็กพิเศษ. โพสต์ทูเดย์ (4 ธันวาคม 2550) : 2.
- องคมนตรีแห่งรัฐชูก่ออ่านวาระชาติหนุนจัดเรตติ้งทีวี. คม ชัด ลึก (19 กรกฎาคม 2550): 12.
- อมรวิทย์ นาคธรรมพ. เด็กไทยในมิติวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2549.
- อลิศรา ชูชาติ. นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.
- อลิศรา ชูชาติ. ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- อวยพร เรื่องตระกูล. สถิติประยุกต์ทางพฤติกรรมศาสตร์ I. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, (ม.ป.ท., ม.ป.ป).
- อังค์สมล เชื้อชัย. การพัฒนาโปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องเพศศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือต่อแบบจิ๊กซอว์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543.

อัด 600 รายการโทรทัศน์เนื้อหารุนแรง. ไทยรัฐ (6 มิถุนายน 2550): 15.

อาทิตย์ โกวิทวรางกูร. โครงสร้างตลาดของอุตสาหกรรมละครโทรทัศน์หลังข่าว. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2547.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2550.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. สื่อสารมวลชนเบื้องต้น : สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

Atirach. My room กรุงเทพธุรกิจ. "ยักษ์(ใน)จอตู้ : ภูมิคุ้มกันที่บีบคั้นพร่อง"[Online]. 11 เมษายน 2551. แหล่งที่มา: <http://newsroom.bangkokbiznews.com/comment.php?id=935&user=atirach> [7 พฤศจิกายน 2550]

Blueswing. ประเทศไทยพัฒนา. การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์[Online]. 23 กรกฎาคม 2550. แหล่งที่มา: http://develOped-thailand.blogspot.com/2007/07/blog-post_1636.html [7 พฤศจิกายน 2550]

Michael O'Shaughnessy และ Jane Stadler. Media and Society. Oxford University Press, Second edition, 2002. แปลโดย สมเกียรติ ตั้งนโม. มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน. การศึกษาเกี่ยวกับสังคม[Online]. แหล่งที่มา: <http://www.childmedia.net/educat/mean-edu.html>[7 พฤศจิกายน 2550]

Jai dee dot com. การสอนแบบมีส่วนร่วม[Online]. แหล่งที่มา: <http://www.fai-dee.com/data-youth/data-youth1.htm>[7 พฤศจิกายน 2550]

Zento. OK Nation.net ทุกคนเป็นนักข่าวได้. โทรทัศน์ไทยมองผู้ชมเป็นผู้บริโภค (Consumers) หรือพลเมือง (Citizens)[Online]. 17 มกราคม 2551. แหล่งที่มา: <http://www.oknation.net/blog/zento/2008/01/17/entry-1>[7 พฤศจิกายน 2550]

ภาษาอังกฤษ

CRTC Public Affairs. Canada & TV Violence: Cooperation & Consensus[Online]. 14 March 1996. Available from: <http://www.crtc.gc.ca/ENG/SOCIAL/MOLART.htm>[7 November 2007]

- FAO. Participatory learning techniques[Online]. 1994. Available from: <http://www.gdrc.org/vem/com-6.htm>[7 November 2007]
- Laverack, B. Sakyi and J. Hubley. Health Promotion International by Oxford University. Participatory learning materials for health promotion in Ghana-a case study[Online]. 1997. Available from: <http://heapro.oxfordjournals.org/cgi/content/abstract/21/1/21>[7 November 2007]
- Jackie Cameron. lafrica.com. The view on TV Violence[Online]. Available from: <http://www.hsrc.ac.za/News-document-1092.phtml>[20 October 2007]
- Jacqueline M. K. Why participatory learning is an effective approach in training for social change[Online]. 2002. Available from: http://www.pactworld.org/programs/country/tanzanina/tanzanina_storie[20 October 2007]
- Johnson, D. and Johnson, R. Cooperative learning and social interdependence theory : Cooperative learning[Online]. 1998. Available from: www.co-operation.org/pages/SIT.html[20 October 2007]
- Jonathan L. Freedman. Media Violence and Its Effect on Aggression. Research on the Effects of Media Violence[Online]. Available from: http://www.media-awareness.ca/english/issues/violence/effects_media_violence.cfm[22 October 2007]
- Joyce Sprafkin, Kenneth D. Gadow and Patricia Grayson. WILEY inter Science. Effects of Cartoon on Emotionally Disturbed Children's Social Behavior in School Settings[Online]. 24 March 1987. Available from: <http://www3.interscience.wiley.com/journal/119451945/abstract?CRETRY=1&SRETRY=0#ss1>[22 October 2007]
- Jules N. Pretty. International Institute for Environment and Development, London, U.K.. Participatory learning for sustainable agriculture[Online]. 20 January 2000. Available from: <http://www.sciencedirect.com>[22 October 2007]
- Kyla Boyse, R.N.. What about TV violence ?. Reviewed by faculty and staff at the University of Michigan (May 2008).
- Lisa Duchene. The Pennsylvania State University: The Online Magazine of Scholarship and Creativity. Does eating while watching TV harm kids ?[Online]. 7 August 2006. Available from: <http://www.rps.psu.edu/probing/kidtv.html>[6 Mach 2008]

- Mary L. Gavin. Kids Health Nemours Foundation. How TV effects your kids ?[Online]. 2008. Available from: <http://kidshealth.org/parent/positive/family/tvaffectschild.html>[6 Mach 2008]
- PENNSSTATE Live. TV viewing during lunch effects preschool children's intake[Online]. 3 April 2006. Available from: <http://live.psu.edu/story/17072>[6 Mach 2008]
- Pretty J. N. and Labs J. T. Participatory Learning for Integrated farming[Online]. 1998. Available from: <http://www.ias.unu.edu/proceedings/icibs/jules/paper.htm> [3 October 2008]
- Simon Kim, B. Sue Parks and Marvin Beckerman. Questia Journal Article. Social Studies. Effects of Participatory Learning Programs in Middle and High School Civic Education[Online]. 1996. Available from: <http://www.questia.com/googleScholar.qst;jsessionid=JybXDIWGKBxyV1VY3JcThRTy2L78QPyMF94sD1BnvrYNYQd8yG0y!247501582?docId=96251119>[3 October 2008]
- TV and Film Violence Research a New High in 2006. TV and Film Violence[Online]. 27 December 2007. Available from: <http://www.cybercollege.com/violence.html> [3 October 2008]
- University of Michigan Health System. What do I need to know about children and TV ?[Online]. Available from: <http://www.med.umich.edu/1libr/yourchild/TV.htm> [12 November 2008]
- Zimmerman FJ and Christakis DA. Children's Television Viewing and Cognitive Outcomes: A Longitudinal Analysis of National Data[Online]. 2005. Available from: <http://archpedi.ama-assn.org/cgi/content/abstract/159/4/384>[12 November 2008]
- Zimmerman FJ, Glew GM, Christakis DA, Katon W. Early Cognitive Stimulation Emotional Support, and Television Watching as Predictors of Subsequent Bullying Among Grade-School Children [Online]. 2005. Available from: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/15996993>[12 November 2008]

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปีการศึกษา 2552
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ เย็นจะบก
ภาควิชาศิลปนิเทศ
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิวลี ลีศิริวัฒนกุล
คณะกรรมการวิชาการหลักสูตร ปีการศึกษา 2551
ตำแหน่งกรรมการและเลขานุการ ฝ่ายประถมศึกษา
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา
4. อาจารย์สุรียัน สุวรรณกาล
คณะกรรมการจัดทำหนังสือ "การเรียนรู้สื่อ คู่มือการสอนระดับมัธยมศึกษา"
ภาควิชาพลศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน
5. อาจารย์อิทธิพล ปรีดีประสงค์
คณะกรรมการพิจารณาและจัดระดับเรตติ้ง
สถาบันแห่งชาติเพื่อการพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

ภาคผนวก ข

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ภาคผนวก ข

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) คำนวณจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

n แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ $S.D$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละคนที่ยกกำลังสอง

$(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

n แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการหาค่าประสิทธิภาพของแบบทดสอบความรู้

2.1 ค่าความยาก (P) คำนวณจากสูตร

$$P = \frac{R}{n}$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าความยาก
	R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบนั้นได้ถูกต้อง
	n	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบทั้งหมด

(กรองแก้ว หวังนิเวศน์กุล,-)

2.2 ค่าอำนาจจำแนก (r) คำนวณจากสูตร

$$r = \frac{R_U - R_L}{n/2}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	R_U	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
	R_L	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ
	n	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540)

2.3 ค่าความเชื่อมั่นหรือค่าความเที่ยง (Reliability) คำนวณจากสูตร Kuder Richardson (KR-20) คือ

$$r_{XY} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum p_i q_i}{S^2} \right)$$

เมื่อ	r_{XY}	แทน	ค่าความเที่ยงแบบคูเดอร์-ริชาร์ดสัน
	k	แทน	จำนวนข้อคำถาม
	p_i	แทน	สัดส่วนคนที่ตอบถูกในข้อที่ i
	q_i	แทน	สัดส่วนคนที่ตอบผิดในข้อที่ i
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

(อวยพร เรื่องตระกุล,-)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเข้าร่วมโปรแกรมและก่อนเข้าร่วมโปรแกรม โดยใช้ t-Test แบบ Paired Sample Test ซึ่งเป็นการวิเคราะห์สำหรับตัวอย่าง 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน (ลักษณะตัวอย่างที่สัมพันธ์กัน เช่น กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการวัดซ้ำ คือ มีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว แต่ได้รับการวัดมากกว่า 1 ครั้ง ในตัวแปรตัวเดียวกัน และตัวอย่างแต่ละคนได้รับ Treatment เหมือนกันทุกเงื่อนไข) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{D} - \mu_D}{\frac{S_D}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบนัยสำคัญ
 \bar{D} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนความแตกต่าง ซึ่งสามารถหาได้จาก $\frac{D}{n}$ (D= คะแนนความรู้หลังเข้าร่วมโปรแกรม - คะแนนความรู้ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม)
 μ_D แทน คะแนนความแตกต่าง เท่ากับ 0 ซึ่งได้มาจากสมมติฐานทางสถิติที่กำหนดไว้ ดังนี้ $H_0 : \mu_D = 0$ และ $H_1 : \mu_D \neq 0$
 S_D แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความแตกต่าง
 n แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(อวยพร เรืองตระกูล,-)

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ของนักเรียน หลังการเข้าร่วมโปรแกรมมีคะแนนความรู้สูงกว่าเกณฑ์การประเมินโปรแกรม คือ 75% ด้วยการทดสอบค่าที (One Samples t-Test) แบบ การทดสอบค่าเฉลี่ยเลขคณิตของตัวอย่าง 1 กลุ่ม เมื่อไม่ทราบค่าความแปรปรวนของประชากร (σ^2) ดังนี้

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{\frac{S}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบนัยสำคัญ
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนความรู้หลังเข้าร่วมโปรแกรม
	μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ที่เกณฑ์การประเมินโปรแกรม คือ 75% ซึ่งเท่ากับ 18 คะแนน
	S	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้หลังเข้าร่วมโปรแกรม
	n	แทน	จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

(อวยพร เรื่องตระกูล,-)

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ ตอนที่ 1 ข้อที่ 1

$$P = \frac{R}{n}$$

$$P = \frac{28}{47}$$

$$P = 0.6$$

2. ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ ตอนที่ 1 ข้อที่ 1

$$r = \frac{R_U - R_L}{n/2}$$

$$r = \frac{16 - 12}{47/2}$$

$$r = \frac{16 - 12}{47/2}$$

$$r = 0.2$$

3. ค่าความเชื่อมั่นหรือค่าความเที่ยง (Reliability) คำนวณจากสูตร Kuder Richardson (KR-20) ของแบบทดสอบความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ ตอนที่ 1 คือ

$$r_{XY} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum p_i q_i}{S^2} \right)$$

$$r_{XY} = \frac{30}{30-1} \left(1 - \frac{5.003}{10.564} \right)$$

$$r_{XY} = 0.6$$

ตารางที่ 17 ค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบความรู้เรื่องการบริโภคสื่อ
โทรทัศน์ตอนที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำถาม ข้อที่	ค่าความ ยาก (P)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	คำถามข้อ ที่	ค่าความ ยาก (P)	ค่าอำนาจ จำแนก (r)
1	0.6	0.2	16	0.5	0.2
2	0.3	0.2	17	0.7	0.3
3	0.4	0.3	18	0.4	0.4
4	0.1	0.1	19	0.7	0.2
5	0.2	0.2	20	0.5	0.1
6	0.5	0.4	21	0.4	0.3
7	0.5	0.1	22	0.1	0.1
8	0.1	0.1	23	0.3	0.2
9	0.3	0.3	24	0.3	0.1
10	0.6	0.2	25	0.4	0.2
11	0.2	0.1	26	0.2	0.2
12	0.5	0.1	27	0.2	0.1
13	0.6	0.4	28	0.3	0.3
14	0.1	0.3	29	0.3	0.2
15	0.3	0.4	30	0.5	0.3

ภาคผนวก ค

คะแนนทดสอบความรู้และความสามารถเรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 18 คะแนนทดสอบความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมและหลังเข้าร่วมโปรแกรม

ลำดับ ที่	คะแนนทดสอบความรู้		ลำดับ ที่	คะแนนทดสอบความรู้	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	13	15	16	7	22
2	10	22	17	14	15
3	14	23	18	11	23
4	5	17	19	6	15
5	13	16	20	8	22
6	5	22	21	10	22
7	17	22	22	8	22
8	9	22	23	4	22
9	10	22	24	11	16
10	10	22	25	13	22
11	14	19	26	8	22
12	13	16	27	11	22
13	8	13	28	4	22
14	9	23	29	8	22
15	16	22	30	8	24

ตารางที่ 19 คะแนนทดสอบความสามารถเรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมและหลังเข้าร่วมโปรแกรม

ลำดับ ที่	คะแนนทดสอบความสามารถ		ลำดับ ที่	คะแนนทดสอบความสามารถ	
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		ก่อนเรียน	หลังเรียน
1	0	2	16	0	3
2	0	3	17	0	3
3	0	2	18	0	4
4	0	2	19	0	3
5	0	2	20	0	2
6	0	4	21	0	4
7	0	3	22	0	4
8	0	4	23	0	4
9	0	4	24	0	3
10	0	3	25	0	3
11	0	2	26	0	2
12	0	3	27	0	3
13	0	2	28	0	3
14	0	4	29	0	4
15	0	4	30	0	4

เกณฑ์การให้คะแนน

- นักเรียนมีความเข้าใจในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4 คะแนน
 นักเรียนมีความเข้าใจในระดับมาก เท่ากับ 3 คะแนน
 นักเรียนมีความเข้าใจในระดับปานกลาง เท่ากับ 2 คะแนน
 นักเรียนมีความเข้าใจในระดับน้อย เท่ากับ 1 คะแนน
 นักเรียนมีความเข้าใจในระดับไม่เข้าใจ เท่ากับ 0 คะแนน

ภาคผนวก ง

รายละเอียดโปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์
ตามหลักแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อโปรแกรม

โปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ ตามหลักแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หลักการและเหตุผล

โปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ ตามหลักแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมสร้างขึ้นเพื่อเน้นให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงที่สอดคล้องกับชีวิตจริง และเกิดพฤติกรรมการบริโภคสื่อโทรทัศน์ที่ดี และจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมโดยตรงในการจัดการเรียนการสอนทุกขั้นตอน ตั้งแต่การค้นหาคำปัญหา การวิเคราะห์ การวางแผนหาแนวทางแก้ไข ปัญหา การนำไปปฏิบัติ และการประเมินผล รวมทั้งให้นักเรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม ทำให้ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน จะทำให้นักเรียนรู้สึกถึงความสามัคคี เกิดกำลังใจ และความมั่นใจในการร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆ นอกจากนี้ยังวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นการประเมินตามสภาพจริงและต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของเรื่องที่เรียน โดยใช้ผลการเรียนรู้ประกอบกับการประเมินผลของผู้สอนด้วย

วัตถุประสงค์ของโปรแกรม

เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ในชีวิตประจำวัน ตามหลักแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้แก่

1. ความรู้เรื่องสื่อโทรทัศน์ จากการใช้โปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ในชีวิตประจำวัน ตามหลักแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
2. ความสามารถในการบริโภคสื่อโทรทัศน์ จากการใช้โปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ในชีวิตประจำวัน ตามหลักแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ลักษณะของโปรแกรม

เป็นโปรแกรมที่ใช้สอนเสริมสร้างหลักสูตรนอกเวลาเรียนปกติ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 11 แผน ใช้เวลาในการดำเนินการทดลอง 11 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันจันทร์ และวันอังคาร นอกเวลาเรียนปกติ คือ เวลา 16.00-17.30 น. วันละ 1 คาบต่อ 1 แผน รวมเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งสิ้น 21 คาบ เป็นเวลาเรียน 19 คาบ และเวลาประเมินผล 3 คาบ

คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโปรแกรม

นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ ที่สร้างตามแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม มีพัฒนาการด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมเพียงพอที่จะเรียนรู้ และทำกิจกรรมต่างๆ ในโปรแกรม และต้องเป็นนักเรียนที่มีอัตราการดูโทรทัศน์เฉลี่ยตั้งแต่ 3 ชั่วโมงต่อวัน ขึ้นไป ในกรณีที่ไม่สามารถคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมโปรแกรมเป็นรายบุคคลได้นั้น ให้พิจารณาห้องเรียนที่มีอัตราการดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยสูงที่สุดแทน โดยใช้แบบสอบถามการบริโภคสื่อโทรทัศน์คัดเลือกนักเรียนที่มีอัตราการดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยสูงที่สุดเข้าร่วมโปรแกรม

การจัดการเรียนการสอน

1. หน่วยการเรียนรู้ที่ใช้ เนื้อหาที่ใช้ในแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 11 แผนนั้น เป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น โดยกำหนดเนื้อหาที่นักเรียนได้รับรู้ในชีวิตประจำวันและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้จริง ผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาโดยแบ่งออกเป็นหน่วยการเรียนรู้จำนวน 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 สื่อโทรทัศน์ คืออะไร หน่วยที่ 2 การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ หน่วยที่ 3 รายการโทรทัศน์กับเยาวชน และหน่วยที่ 4 วิเคราะห์รายการโทรทัศน์

2. เอกสารที่ใช้ในโปรแกรม

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างตามแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วยเรื่อง ประเภทของสื่อโทรทัศน์ เป้าหมายของสื่อโทรทัศน์แต่ละประเภท องค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ เรตติ้งรายการโทรทัศน์ในประเทศไทย การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์หมวดรายการทั่วไป การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์หมวดรายการสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี ลักษณะ/รูปแบบรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมกับเยาวชน ลักษณะ/รูปแบบรายการโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะสมกับเยาวชน อิทธิพลของรายการโทรทัศน์กับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม วิธีการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ และกฎเบื้องต้นสำหรับการดูรายการโทรทัศน์ รวมทั้งสิ้น จำนวน 11 แผน รายละเอียดของแผนการจัดการเรียนรู้แสดงไว้ใน ภาคผนวก ฉ.

2.2 เครื่องมือประเมินผลโปรแกรม มีทั้งหมด 2 ชุด คือ

2.2.1 แบบทดสอบความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 วัดความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ของนักเรียน มีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เกณฑ์การตรวจให้คะแนน คือ คำตอบถูกได้ 1 คะแนน คำตอบผิดหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน และตอนที่ 2 วัดความสามารถในการบริโภคสื่อโทรทัศน์ของนักเรียน มีลักษณะเป็นข้อสอบอัตนัย จำนวน 2 ข้อ เพื่อให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น โดยมีเกณฑ์

การตรวจให้คะแนน 5 ระดับ คือ นักเรียนมีความสามารถในการบริโภคสื่อโทรทัศน์อยู่ในระดับมากที่สุด (4 คะแนน) มาก (3 คะแนน) ปานกลาง (2 คะแนน) น้อย (1 คะแนน) และไม่เข้าใจ (0 คะแนน)

2.2.2 แบบบันทึกการบริโภคสื่อโทรทัศน์เป็นแบบบรรยาย ให้นักเรียนจดบันทึกเกี่ยวกับการบริโภคสื่อโทรทัศน์ในชีวิตประจำวันของนักเรียน ตามประเด็นต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย ชื่อนามสกุลผู้บันทึกข้อมูล วันที่บันทึก รายการโทรทัศน์ที่ดู สถานีโทรทัศน์ช่อง เรตติ้งเชิงคุณภาพของรายการโทรทัศน์ที่ดูอยู่ในหมวดใด และนักเรียนดูกับใคร

3. ขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนตามหลักแนวทางการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมใหม่ ซึ่งมีอยู่ 4 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ : ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำความเข้าใจจากประสบการณ์เดิมเรื่องสื่อโทรทัศน์ โดยใช้วิธีการสนทนา คำถามชี้แนะ กรณีศึกษา (Case Studies) เพื่อให้ผู้เรียนพยายามทำความเข้าใจกับประสบการณ์เดิมที่ผ่านมาอย่างลึกซึ้งโดยละเอียด อันจะก่อให้เกิดการหยั่งรู้ และเข้าใจสถานการณ์อย่างถ่องแท้

ขั้นที่ 2 ขั้นคิดแล้วทำ : ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์เกี่ยวกับความรู้เรื่องสื่อโทรทัศน์ที่ได้เรียนรู้ โดยนำบทเรียนที่ได้เรียนรู้มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดแนวทางในการปฏิบัติงาน และนำแผนที่วางไว้ไปปฏิบัติจริง โดยใช้เทคนิคการเล่นเกม (Game) การระดมสมอง (Brainstorming)

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปความรู้ : สำหรับขั้นนี้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประมวลประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในขั้นที่ 1 ขั้นนำ และขั้นที่ 2 ขั้นคิดแล้วทำ จากนั้นนำประสบการณ์ที่ได้ไปสรุปเป็นบทเรียนที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ : ผู้เรียนนำความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ที่ได้รับไปใช้ปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถที่จะตัดสินใจเลือกรับชมรายการโทรทัศน์ให้เหมาะสมกับตนเองได้

การประเมินผลโปรแกรม

1. ประเมินจากคะแนนความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ของนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สูงกว่า 9.9 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน จากนั้นเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้หลังเข้าร่วมโปรแกรมและก่อนเข้าร่วมโปรแกรม โดยการทดสอบค่าที (Paired Samples t-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

2. ประเมินจากคะแนนความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ของนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สูงกว่าคะแนนเกณฑ์ของโปรแกรมที่ตั้งไว้ คือ 18 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน จากนั้นเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้หลังเข้าร่วมโปรแกรมกับคะแนนเกณฑ์ โดยการทดสอบค่าที (One Samples t-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

3. ประเมินจากคะแนนความสามารถเรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถของนักเรียนที่ผ่านการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม จากนั้นเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถหลังเข้าร่วมโปรแกรมและก่อนเข้าร่วมโปรแกรม โดยการทดสอบค่าที (Paired Samples t-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

แบบสอบ
ถามการบริโภคสื่อโทรทัศน์

คำชี้แจง : 1. แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1.1 เพื่อศึกษาการบริโภคสื่อโทรทัศน์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- 1.2 เพื่อใช้ประกอบข้อมูลพื้นฐานในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลเป็นความลับ ดังนั้นจึงขอให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริง และตอบคำถามทุกข้อ

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอน จำนวน 3 หน้า ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริโภคสื่อโทรทัศน์

3. ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ชื่อ (ด.ช./ด.ญ.)นามสกุล.....
2. ชั้น ป.6 ห้อง.....
3. อายุ.....ปี
4. กิจกรรมที่นักเรียนทำในวันเสาร์-อาทิตย์ (นักเรียนสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

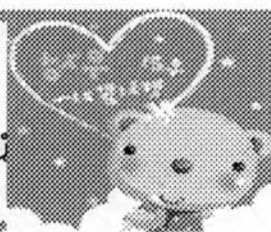
☐ ดูโทรทัศน์	☐ เล่นกีฬา	☐ ไปเที่ยวนอกบ้านกับผู้ปกครอง
☐ เรียนพิเศษ	☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

ตอนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับการบริโภคสื่อโทรทัศน์

- ส่วนใหญ่คุณนักเรียนมักจะดูโทรทัศน์กับใคร
 ดูคนเดียว มีผู้ใหญ่ดูด้วย อื่นๆ (ระบุ).....
- นักเรียนคิดว่าในหนึ่งสัปดาห์ตนเองดูโทรทัศน์เฉลี่ยประมาณกี่ชั่วโมงต่อวัน
 น้อยกว่า 3 ชั่วโมง 3-5 ชั่วโมง 6-8 ชั่วโมง 9-11 ชั่วโมง มากกว่า 11 ชั่วโมง
- ประเภทรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนชอบดูมากที่สุด ให้นักเรียนเติมหมายเลข 1-5 ลงในช่องว่าง โดยให้รายการที่นักเรียนชอบมากที่สุด เป็นอันดับ 1 รองลงมาใส่หมายเลข 2, 3, 4 และอันดับสุดท้ายเป็นหมายเลข 5
การ์ตูนเรียลลิตี้โชว์ละครรายการเพลงข่าว
ละครต่างประเทศสารคดีเกมโชว์อื่นๆ(ระบุ).....
- ให้นักเรียนบอกชื่อรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนชอบดูมากที่สุดที่กำลังฉายอยู่ในปัจจุบัน โดยเขียนชื่อรายการโทรทัศน์นั้นๆลงในตารางต่อไปนี้

วัน	รายการที่ชื่นชอบ
จันทร์	
อังคาร	
พุธ	
พฤหัสบดี	

วัน	รายการที่ชื่นชอบ
ศุกร์	
เสาร์	
อาทิตย์	

5. นักเรียนเคยสังเกตสัญลักษณ์ต่อไปนี้เวลาดูโทรทัศน์หรือไม่

รายการสำหรับเด็กปฐมวัย
อายุ ๓ - ๕ ปี

เคย ไม่เคย

รายการสำหรับเด็ก
อายุ ๖ - ๑๒ ปี

เคย ไม่เคย

รายการที่เหมาะสม
สำหรับเด็กทุกวัย

เคย ไม่เคย

รายการที่เหมาะสมกับผู้ชมที่มีอายุ ๑๓ ปีขึ้นไป
ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า ๑๓ ปี ควรได้รับคำแนะนำ

เคย

รายการที่เหมาะสมกับผู้ชมที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป
ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า ๑๕ ปี ควรได้รับคำแนะนำ

เคย ไม่เคย

รายการเฉพาะ
ไม่เหมาะสำหรับเด็กและเยาวชน

เคย ไม่เคย

หน้าที่ 3 - 3

ขอบคุณสำหรับข้อมูล

นะจ๊ะ

ภาคผนวก จ

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลโปรแกรม

1. แบบทดสอบความรู้เรื่องการบริหารโรคสื่อโทรทัศน์
2. แบบทดสอบความสามารถเรื่องการบริหารโรคสื่อโทรทัศน์

1. แบบทดสอบความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบได้แล้วให้ทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบที่ครูแจ้งให้ นักเรียนมีเวลาในการทำข้อสอบ 60 นาที

1. ประเภทของสื่อโทรทัศน์ที่ใช้ในประเทศไทย คือ

ก. โทรทัศน์ของชุมชน	ข. โทรทัศน์ระบบอินเทอร์เน็ต
ค. โทรทัศน์ของเอกชน	ง. โทรทัศน์ระหว่างประเทศ

2. สถานีโทรทัศน์ใดที่จัดอยู่ในประเภทของสื่อโทรทัศน์ของรัฐ

ก. สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5	ข. สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3
ค. สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7	ง. สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ ช่อง Thai PBS

3. สื่อโทรทัศน์ประเภทใดที่สร้างขึ้นโดยมีเป้าหมายหลักเพื่อประกอบธุรกิจสื่อโทรทัศน์

ก. สื่อโทรทัศน์ของชุมชน	ข. สื่อโทรทัศน์ของรัฐ
ค. สื่อโทรทัศน์ของสาธารณะ	ง. สื่อโทรทัศน์ของเอกชน

4. เป้าหมายของสื่อโทรทัศน์ของรัฐ คือ

ก. เป็นสื่อบันเทิง	ข. ส่งเสริมวัฒนธรรม
ค. เพื่อการค้า	ง. ถูกทุกข้อ

5. ข้อใดไม่ใช่องค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

ก. คำ	ข. แสง
ค. ภาพ	ง. เสียง

6. องค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์มีขึ้นเพื่ออะไร

ก. เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วมกับการ	ข. กฎหมายบัญญัติไว้
ค. เพื่อกระตุ้นยอดขายโทรทัศน์	ง. เพื่อฝึกความสามารถของเจ้าหน้าที่โทรทัศน์

7. ประโยชน์ของการมีเรตติ้งเชิงคุณภาพ คือ
- ก. ทำให้ได้ความรู้จากรายการโทรทัศน์เพิ่มขึ้น ข. ทำให้ได้ดูรายการโทรทัศน์ตามลำพัง
ค. ทำให้ได้ดูรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมตามวัย ง. ทำให้ได้ดูละครเพิ่มขึ้น
8. เรตติ้งเชิงปริมาณ หมายถึง
- ก. R+ Rate ข. รายการเกมโชว์
ค. ส่วนแบ่งคนดู ง. รางวัลละคร เกมโชว์ ยอดเยี่ยม ประจำปี
9. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
- ก. หมวดรายการเฉพาะ เป็นเรตติ้งเชิงคุณภาพ ข. เรตติ้งเชิงคุณภาพ มี 6 ระดับ
ค. เรตติ้งเชิงปริมาณ ใช้คุ้มครองเด็ก ง. เรตติ้งเชิงปริมาณ วัดความนิยมของรายการ
10. รายการที่ส่งเสริมความสามารถในการคิดเชิงบวก จัดอยู่ในหมวดเรตติ้งใด
- ก. หมวดรายการสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี
ข. หมวดรายการสำหรับเด็กปฐมวัย
ค. หมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย
ง. หมวดรายการสำหรับผู้ชมที่มีอายุ 13 ปี ขึ้นไป
11. หมวดเรตติ้งใดที่เนื้อหาหลักของรายการอาจไม่ได้มีจุดประสงค์ เพื่อเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะ
- ก. หมวดรายการสำหรับเด็กปฐมวัย
ข. หมวดรายการสำหรับผู้ชมที่มีอายุ 13 ปี ขึ้นไป
ค. หมวดรายการสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี
ง. หมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย
12. เนื้อหาใดที่ไม่อนุญาตให้นำเสนอในหมวดเรตติ้งรายการสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี
- ก. เพศ ภาษา ที่ไม่เหมาะสม ข. ความหลากหลายของกลุ่มคนในสังคม
ค. ความรุนแรง ง. ภาพการใช้แรงงานเด็ก

13. รายการใดต่อไปนี้อาจจัดอยู่ในหมวดเรตติ้งรายการสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี

- ก. รายการแข่งขันทำอาหาร
ข. รายการแข่งขันศิลปะกรรมความงาม
ค. รายการแข่งขันเต้น
ง. รายการแข่งขันร้องเพลง

14. สัญลักษณ์ที่เห็นต่อไปนี้ หมายถึง

- ก. รายการที่เหมาะสมกับผู้ชมที่มีอายุ 6 ปี ขึ้นไป
ข. รายการที่เหมาะสมกับผู้ชมที่มีอายุ 6 ปี ขึ้นไป ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 6 ปีควรได้รับคำแนะนำ
ค. รายการที่เหมาะสมกับผู้ชมที่มีอายุไม่เกิน 6 ปี
ง. รายการที่เหมาะสมกับผู้ชมที่มีอายุ 6-12 ปี

15. พฤติกรรมในข้อใดต่อไปนี้อาจไม่ได้เกิดจากอิทธิพลของรายการโทรทัศน์

- ก. คนเป็นคนมีสมาธิสั้น
ข. แอนขาดความกล้าแสดงออก
ค. กบเป็นคนขาดเหตุผล
ง. ไม่คี่ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง

16. การดูรายการโทรทัศน์เป็นเวลานานๆ อาจส่งผลต่อพฤติกรรมของนักเรียนอย่างไร

- ก. ทำให้เป็นคนอารมณ์ดี
ข. ทำให้ขยันอ่านหนังสือมากขึ้น
ค. ทำให้มีเพื่อนเพิ่มขึ้น
ง. ทำให้เป็นคนทานอาหารเร็วขึ้น

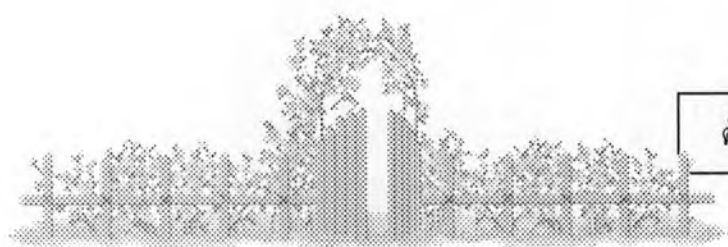
17. ไปงชอบดูละครต่อสู้กัน อาจส่งผลให้ไปงมีพฤติกรรมอย่างไร

- ก. การแต่งกายยั่วยุทางเพศ
ข. ใช้ภาษาสุภาพ
ค. สมาธิสั้น
ง. ชอบใช้ความรุนแรง

18. โรคใดต่อไปนี้อาจไม่ได้เกิดจากการดูรายการโทรทัศน์เป็นเวลานาน

- ก. โรคอ้วน
ข. โรคหัวใจ
ค. โรคปอด
ง. โรคเบาหวาน

27. คำถามที่ว่า “ตัวละครตัวไหนที่นักเรียนไม่ต้องการเป็นเพื่อนด้วยมากที่สุด” อยู่ในคำถามข้อที่เท่าไร ของชั้นตั้งสมมติฐาน
 ก. คำถามที่ 1 ข. คำถามที่ 2 ค. คำถามที่ 3 ง. คำถามที่ 4
28. คำถามที่ว่า “ตัวละครตัวไหนที่นักเรียนต้องการเป็นเพื่อนด้วยมากที่สุด” อยู่ในคำถามข้อที่เท่าไร ของชั้นตั้งสมมติฐาน
 ก. คำถามที่ 1 ข. คำถามที่ 2 ค. คำถามที่ 3 ง. คำถามที่ 4
29. ข้อใดกล่าวถึงประโยชน์ของกฎสำหรับการดูรายการโทรทัศน์ผิดไปจากความเป็นจริง
 ก. เพื่อให้เรามีเวลาร่างทำกิจกรรมอื่นๆ
 ข. เพื่อเราจะได้เตรียมตัวมาดูรายการโทรทัศน์รายการต่อไป
 ค. เพื่อให้เราสามารถเลือกดูรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมกับวัยของตนเอง
 ง. เพื่อให้เราสามารถหลีกเลี่ยงรายการโทรทัศน์ที่ไม่ควรดูได้
30. สิ่งใดที่นักเรียนจะต้องนึกถึงเวลาดูรายการโทรทัศน์
 ก. การแยกแยะความแตกต่างระหว่าง คนจริงกับตัวละคร
 ข. การแยกแยะความแตกต่างระหว่าง เรื่องจริงกับเรื่องสมมติ
 ค. การแยกแยะความแตกต่างระหว่าง ชีวิตจริงกับละคร
 ง. ถูกทุกข้อ

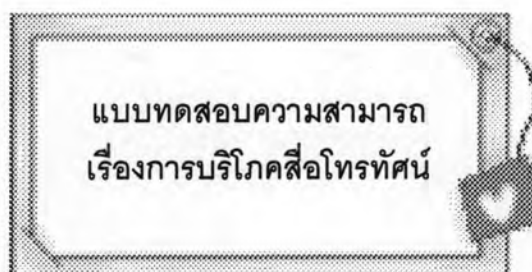
ตั้งใจทำข้อสอบนะจ๊ะ

เฉลยแบบทดสอบความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์

ตอนที่ 1

ข้อที่ 1	ตอบ ค	ข้อที่ 2	ตอบ ก
ข้อที่ 3	ตอบ ง	ข้อที่ 4	ตอบ ข
ข้อที่ 5	ตอบ ข	ข้อที่ 6	ตอบ ก
ข้อที่ 7	ตอบ ง	ข้อที่ 8	ตอบ ค
ข้อที่ 9	ตอบ ค	ข้อที่ 10	ตอบ ค
ข้อที่ 11	ตอบ ง	ข้อที่ 12	ตอบ ก
ข้อที่ 13	ตอบ ข	ข้อที่ 14	ตอบ ก
ข้อที่ 15	ตอบ ข	ข้อที่ 16	ตอบ ง
ข้อที่ 17	ตอบ ง	ข้อที่ 18	ตอบ ค
ข้อที่ 19	ตอบ ก	ข้อที่ 20	ตอบ ก
ข้อที่ 21	ตอบ ข	ข้อที่ 22	ตอบ ง
ข้อที่ 23	ตอบ ค	ข้อที่ 24	ตอบ ข
ข้อที่ 25	ตอบ ก	ข้อที่ 26	ตอบ ง
ข้อที่ 27	ตอบ ค	ข้อที่ 28	ตอบ ก
ข้อที่ 29	ตอบ ข	ข้อที่ 30	ตอบ ง

2. แบบทดสอบความสามารถเรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์

คำชี้แจง : ข้อสอบฉบับนี้เป็นแบบอัตนัยจำนวน 2 ข้อ โดยมีเกณฑ์การตรวจให้คะแนน 4 ระดับ คือ นักเรียนมีความเข้าใจในระดับ มาก ปานกลาง น้อย และไม่เข้าใจ โดยให้นักเรียนเขียนอธิบายตามความคิดเห็นของนักเรียน นักเรียนมีเวลาในการทำข้อสอบทั้งหมด 30 นาที

1. วิธีการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ให้นักเรียนตอบคำถามดังต่อไปนี้

- 1.1 วิธีการตรวจสอบรายการโทรทัศน์มีทั้งหมดกี่ขั้นตอน
- 1.2 ให้นักเรียนบอกชื่อขั้นตอนแต่ละขั้นตอนของวิธีการตรวจสอบรายการโทรทัศน์
- 1.3 นักเรียนอธิบายถึงความสำคัญของการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ตามความเข้าใจของนักเรียน

2. ความสามารถในการบริโภคสื่อโทรทัศน์

- 2.1 ลักษณะหรือรูปแบบรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมกับนักเรียน เป็นแบบใด
- 2.2 รายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนควรมีเจตตังเชิงคุณภาพอยู่ในหมวดใด
- 2.3 นักเรียนจงยกตัวอย่างรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมกับนักเรียนมาคนละ 5 รายการ

เจดยแบบทดสอบความสามารถเรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์

1. วิธีการตรวจสอบรายการโทรทัศน์มีทั้งหมด 2 ขั้นตอน

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

1. อะไรคืออะไร ในส่วนนี้จะเป็นการเขียนอธิบายเกี่ยวกับรายละเอียดพื้นฐานของตัวละคร และสถานการณ์ในเรื่องนั้นๆ
2. นิสัยอย่างไร นักเรียนเขียนบรรยายลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของตัวละครในข้อ 1
3. ในที่สุดเป็นอย่างไร เขียนอธิบายถึงสิ่งที่พบเห็นในละคร เรื่องราวที่เกิดขึ้นคลี่คลายอย่างไร
4. สิ่งที่เห็นอยู่เสมอ เขียนสรุปใจความสำคัญของละครที่ได้ดูว่าสรุปแล้วตัวละครในเรื่องที่มีพฤติกรรมในข้อ 2 มีจุดจบอย่างไร

ขั้นที่ 2 การตั้งสมมติฐาน ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

1. คำถามที่ 1 นักเรียนต้องการเป็นเพื่อนกับตัวละครตัวไหน หรือตัวละครใดที่นักเรียนต้องการใช้เวลาอยู่ด้วยมากที่สุด
2. คำถามที่ 2 นักเรียนคิดว่าจากพฤติกรรมที่เห็นของตัวละคร ตัวละครตัวไหนที่นักเรียนคิดว่าจะเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของนักเรียน
3. คำถามที่ 3 ตัวละครใดที่นักเรียนไม่ต้องการเป็นเพื่อน และไม่ยอมเสียเวลาดูด้วยที่สุด
4. คำถามที่ 4 พฤติกรรมใดของตัวละครในคำถามที่ 3 ที่ทำให้นักเรียนไม่ยอมเป็นเพื่อนด้วย

นักเรียนอธิบายถึงความสำคัญของการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ (คำตอบตามความคิดเห็นของนักเรียน)

2. ความสามารถในการบริโภคสื่อโทรทัศน์

2.1 ลักษณะหรือรูปแบบรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมกับนักเรียน คือ รายการที่กระตุ้นความสนใจ และ รายการที่ดูแล้วสบายใจ

2.2 รายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนควรมีเรตติ้งเชิงคุณภาพอยู่ในหมวดรายการทั่วไป และรายการที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี

2.3 นักเรียนจงยกตัวอย่างรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมกับนักเรียนมาคนละ 5 รายการ (คำตอบตามความคิดเห็นของนักเรียน)

ภาคผนวก ฉ

แผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับโปรแกรมส่งเสริมความรู้เรื่องการบริโภคสื่อโทรทัศน์
ตามหลักแนวคิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

หน่วยที่ 1 “สื่อโทรทัศน์ คืออะไร”

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ประเภทของสื่อโทรทัศน์ เวลาสอน 1 ชั่วโมง 30 นาที

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์)

จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกถึงประเภทของสื่อโทรทัศน์ที่ใช้ในปัจจุบัน
2. นักเรียนสามารถสรุปถึงประโยชน์ของการจำแนกสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อชีวิตประจำวันได้

ความคิดรวบยอด

ในการจำแนกสถานีโทรทัศน์ตามลักษณะของเป้าหมายและประเภทของการประกอบการนั้น หลักเกณฑ์สำคัญของการจำแนกประเภทอยู่ที่เป้าหมายขององค์กรหรือบริษัทที่ดำเนินกิจการ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และในเรื่องที่มาของรายได้ของสถานี ซึ่งแต่ละประเภทได้วางแนวทางไว้แตกต่างกันตั้งแต่แรกเริ่มในการดำเนินการสถานี โดยสามารถแบ่งออกได้ 5 ประเภท คือ โทรทัศน์ของรัฐ (State Television) โทรทัศน์ของสาธารณะหรือโทรทัศน์บริการสาธารณะ (Public Service Television) โทรทัศน์ของชุมชน (Community Television) โทรทัศน์ของเอกชนหรือโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ (Commercial Television) และโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Subscription Television)

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. นักเรียนช่วยกันคิดว่าสถานีโทรทัศน์ที่มีอยู่ในปัจจุบันของประเทศไทยมีทั้งหมดกี่สถานี และมีชื่อเรียกว่าอะไรบ้าง [ซึ่งมี 6 สถานี ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ NBT (สถานีโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์) สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 สถานีโทรทัศน์ Modern Nine TV (องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ช่อง 9) สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย ทีวีสาธารณะ Thai PBS สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7]

2. นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่ารูปแบบ หรือลักษณะของสถานีโทรทัศน์เหล่านั้นว่ามีรูปแบบหรือลักษณะรายการโทรทัศน์อย่างไร และสถานีโทรทัศน์ใดที่นักเรียนชอบดูมากที่สุด

ขั้นคิดแล้วทำ

3. นักเรียนศึกษาไปความรู้เรื่องประเภทของสื่อโทรทัศน์ที่ครูแจกให้
4. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 6 คน และให้ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากชื่อสถานีโทรทัศน์ทั้ง 5 ประเภท ได้แก่ โทรทัศน์ของรัฐ โทรทัศน์ของสาธารณะหรือโทรทัศน์บริการสาธารณะ โทรทัศน์ของชุมชน โทรทัศน์ของเอกชนหรือโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ และโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก กลุ่มละ 1 ใบ
5. จากนั้นให้สมาชิกในแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ว่าสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ในข้อที่ 1 ควรจัดอยู่ในประเภทของสื่อโทรทัศน์แบบใด เพราะอะไร โดยวิเคราะห์ลงในใบงานที่ครูแจกให้
6. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทน ออกมาเขียนคำตอบที่กลุ่มของตนเองวิเคราะห์บนกระดาน

ขั้นสรุปความรู้

7. นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์คำตอบบนกระดานโดยเปรียบเทียบคำตอบของกลุ่มตนเองกับกลุ่มอื่นๆ จากนั้นนักเรียนสรุปความรู้เกี่ยวกับการจำแนกประเภทสถานีโทรทัศน์และช่วยกันจัดกลุ่มสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ในประเทศไทยว่า แต่ละสถานีจัดอยู่ในประเภทใดให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นนำไปใช้

8. นักเรียนเล่นเกม **เธอถาม ฉันตอบ** โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องประเภทของสื่อโทรทัศน์กลุ่มละ 4 คำถาม จากนั้นตัวแทนกลุ่มออกมาหน้าชั้นเรียนเพื่อถามคำถามเพื่อนกลุ่มอื่น โดย 1 คำถามสามารถเลือกกลุ่มตอบได้เพียง 1 กลุ่ม เท่านั้น เมื่อครบทุกกลุ่มแล้วกลุ่มใดที่ได้คะแนนสูงสุดเป็นฝ่ายชนะ
9. ครูแจกแบบบันทึกการบริโภคสื่อโทรทัศน์ (เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย) เพื่อให้นักเรียนบันทึกการดูโทรทัศน์ของนักเรียนทุกวันตลอดระยะเวลาที่เข้าร่วมโปรแกรม

สื่อการสอน

1. ใบความรู้เรื่องประเภทของสื่อโทรทัศน์
2. ฉลากสถานีโทรทัศน์จำแนกตามลักษณะของเป้าหมายและประเภทของการประกอบการ 5 ประเภท คือ โทรทัศน์ของรัฐ โทรทัศน์ของสาธารณะหรือโทรทัศน์บริการสาธารณะ โทรทัศน์ของชุมชน โทรทัศน์ของเอกชนหรือโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ และโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก
3. ใบงานวิเคราะห์
4. แบบบันทึกการบริโภคสื่อโทรทัศน์ (เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)

การประเมินผล

1. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ความถูกต้องของคำตอบ ตรวจจากการ ใบงานการวิเคราะห์ และการเล่นเกม

ใบความรู้ ประเภทของสื่อโทรทัศน์

โทรทัศน์ของรัฐ (State Television) รัฐบาลเป็นผู้ให้สัมปทานอภิสิทธิ์การดำเนินการแก่เอกชน แต่เนื้อหาและรูปแบบรายการอยู่ภายใต้การควบคุมของรัฐ รายได้มาจากงบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้

โทรทัศน์ของสาธารณะหรือโทรทัศน์บริการสาธารณะ (Public Service Television) โดยมีองค์กรของรัฐเป็นเจ้าของและมีการดำเนินการอย่างเป็นทางการอิสระจากการแทรกแซงหรือควบคุมโดยตรงของรัฐ ไม่มีโฆษณา มีรายได้จากงบประมาณของรัฐและจากส่วนแบ่งรายได้ของวิทยุโทรทัศน์เอกชน

โทรทัศน์ของชุมชน (Community Television) ดำเนินการโดยกลุ่มองค์กรชุมชนเป็นเจ้าของ และชุมชนมีส่วนร่วมในรายการต่างๆที่นำเสนอ รายได้มาจากสมาชิกในชุมชน เงินบริจาค หรือกองทุนของรัฐหรือเอกชนที่สนับสนุน

โทรทัศน์ของเอกชนหรือโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ (Commercial Television) การดำเนินการของสถานีดำเนินการโดยบริษัทเอกชน รายได้ของสถานีมาจากการเก็บค่าโฆษณา การขายหรือการให้เช่าเวลาออกอากาศ และมีรายได้จากการขายสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือบริการ ที่สืบเนื่องมาจากรายการโทรทัศน์ สถานีโทรทัศน์ของเอกชนในประเทศไทย

โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก (Subscription Television) การนำเสนอรายการสำหรับผู้ชมเฉพาะกลุ่ม ผู้ที่จะสามารถดูรายการของโทรทัศน์ประเภทนี้ได้จะต้องเสียค่าสมาชิกในการรับชมรายการซึ่งอาจจะต้องจ่ายเป็นรายเดือน รายปี หรือเฉพาะรายการที่ดู ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ตกลงไว้กับทางสถานี

กลุ่ม.....

ประเภทของสถานีโทรทัศน์	ตัวอย่างสถานีโทรทัศน์	ลักษณะ/รูปแบบของสถานี
โทรทัศน์ของรัฐ		
โทรทัศน์ของสาธารณะ		
โทรทัศน์ของชุมชน		
โทรทัศน์ของเอกชน		
โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิก		

หน่วยที่ 1 “สื่อโทรทัศน์ คืออะไร”

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เป้าหมายของสื่อโทรทัศน์แต่ละประเภท

เวลาสอน 1 ชั่วโมง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์)

จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ นักเรียนสามารถแยกแยะประเภทของเป้าหมายของสื่อโทรทัศน์แต่ละประเภทได้
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ได้ว่าสื่อที่นักเรียนรับชมสร้างขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่ออะไร
3. นักเรียนบอกเหตุผลว่าการแยกแยะประเภทของเป้าหมายของสื่อโทรทัศน์แต่ละประเภทมีความสำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอย่างไร กับชีวิตประจำวันของนักเรียนได้

ความคิดรวบยอด

รายการโทรทัศน์ต่างๆที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์ในปัจจุบันสร้างขึ้นโดยมีเป้าหมายของรายการที่แตกต่างกันไป โดยมีวัตถุประสงค์ของรายการเพื่อตอบสนองรูปแบบของสถานีโทรทัศน์นั้นๆ เช่น สถานีโทรทัศน์ของเอกชน มีวัตถุประสงค์เพื่อประกอบธุรกิจการค้า มุ่งเน้นกำไร ส่วนสถานีโทรทัศน์ของรัฐมีวัตถุประสงค์เพื่อประชาสัมพันธ์งานของรัฐ และส่งเสริมความรู้ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. นักเรียนทบทวนความรู้เรื่องประเภทของสื่อโทรทัศน์ จากแผนการเรียนรู้ที่ 1 ว่ามีกี่ประเภท อะไรบ้าง สถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ในประเทศไทยแต่ละสถานีจัดอยู่ในประเภทใด เช่น สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 จัดอยู่ในประเภทโทรทัศน์ของเอกชนหรือโทรทัศน์เชิงพาณิชย์ เป็นต้น (สถานีโทรทัศน์ของรัฐ ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ NBT ช่อง 5 และช่อง 9 สถานีโทรทัศน์ของเอกชน ได้แก่ ช่อง 3 และช่อง 7 โทรทัศน์ของสาธารณะหรือโทรทัศน์บริการสาธารณะ คือ Thai PBS)
2. นักเรียนช่วยกันคิดว่ารายการหลักของสถานีโทรทัศน์แต่ละสถานีมีรูปแบบอย่างไร

ขั้นคิดแล้วทำ

3. นักเรียนเข้ากลุ่มตามที่กำหนดไว้จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 จากนั้นครูแจกกระดาษรายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม จำนวน 2 ใบ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคาดคะเนว่ารายการต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์แต่ละสถานีในข้อที่ 1 สร้างขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่ออะไร และรูปแบบของรายการที่นำเสนอของสถานีเหล่านั้นเป็นอย่างไร

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอคำตอบหน้าชั้นเรียน

5. นักเรียนช่วยกันสรุปเป้าหมายของสื่อโทรทัศน์ จากนั้นโดยใช้วิเคราะห์ว่าสถานีโทรทัศน์แต่ละสถานีสร้างขึ้นโดยมีเป้าหมายเพื่ออะไร

6. นักเรียนช่วยกันพิจารณาว่าสถานีโทรทัศน์ที่มีวัตถุประสงค์แตกต่างกันจะมีรายการเด่นหรือรายการหลักเป็นแบบใด

ขั้นสรุปความรู้

7. นักเรียนจำแนกเป้าหมายของรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชื่นชอบลงในใบงานรายการโทรทัศน์ที่ฉันดู

8. จากนั้นนักเรียนจับคู่กับเพื่อนเพื่อแลกเปลี่ยนใบงานที่ทำในข้อ 6 พร้อมทั้งช่วยกันสรุปว่ามีรายการใดบ้างที่ชอบเหมือนกัน และรายการใดที่นักเรียนต้องการแนะนำให้เพื่อนดู

ขั้นนำไปใช้

9. นักเรียนช่วยกันอภิปรายว่าการแยกแยะประเภทของเป้าหมายของสื่อโทรทัศน์มีความสำคัญกับชีวิตประจำวันของนักเรียนอย่างไร และนักเรียนจะนำความรู้ที่เรียนวันนี้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันของนักเรียนได้อย่างไร

สื่อการสอน

1. กระดาษรายงาน
2. ใบงานรายการโทรทัศน์ของฉัน

การประเมินผล

1. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. การร่วมแสดงความคิดเห็น
3. ความถูกต้องของคำตอบ ตรวจจาก คำตอบที่เขียนลงในกระดาษรายงาน และใบงานรายการโทรทัศน์ของฉัน

หน่วยที่ 1 “สื่อโทรทัศน์ คืออะไร”

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง องค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์

เวลาสอน 2 ชั่วโมง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชียงราษฎร์ราษฎร์)

จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1

จุดประสงค์

1. นักเรียนบอกถึงองค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ได้
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ของรายการโทรทัศน์ที่ดูได้
3. นักเรียนสามารถอธิบายความสำคัญขององค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ ของรายการโทรทัศน์ได้

ความคิดรวบยอด

สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อสารมวลชนแขนงหนึ่งที่ใช้องค์ประกอบต่างๆ เข้ามาช่วยไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของมุกตลกที่ใช้ถ่ายทำ ระยะเวลาที่ถ่ายทำ หรือการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการแก้ไขหรือเพิ่มเติมให้ภาพดึงดูดความสนใจยิ่งขึ้น แต่องค์ประกอบหลักหลักของสารที่ปรากฏในสื่อจะมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้ คำ ภาพ และเสียง ซึ่งทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ใช้เพื่อสร้างผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ชม ผู้ผลิตรายการจะต้องคัดเลือกคำ (ภาษาพูด และภาษาเขียน) ภาพ (แสง สี บรรยากาศ ฉากตัวแสดงหรือพิธีกร เสื้อผ้า ฯลฯ) และเสียง (เสียงประกอบ เสียงดนตรี และเสียงธรรมชาติ) สิ่งเหล่านี้จะสามารถทำให้ผู้ชมรู้สึกเศร้าเสียใจ ร้องไห้ หัวเราะขบขัน ตื่นเต้นดีใจ หรืออยากจะทำซื้สินค้าเมื่อชมโฆษณาหรือรายการนั้นๆ เป็นต้น

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. นักเรียนดูวิดีโอรายการโทรทัศน์ประเภทรายการการ์ตูน ความยาว 15 นาที
2. จากนั้นนักเรียนเขียนความรู้สึกของตนเองที่มีต่อรายการที่ได้ดู
3. นักเรียนซักถามเพื่อนที่นั่งข้างๆ ว่ามีความรู้สึกอย่างไรกับการ์ตูนที่ได้ดูไป และมีใครบ้างที่มีอารมณ์ความรู้สึกคล้ายกับนักเรียน
4. นักเรียนช่วยกันคิดว่าเพราะเหตุใดนักเรียนจึงมีอารมณ์และความรู้สึกเช่นนั้น
5. นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่าในการสร้างรายการโทรทัศน์รายการหนึ่งจะต้องอาศัยองค์ประกอบอะไรบ้าง ซึ่งองค์ประกอบเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ชม

ขั้นคิดแล้วทำ

6. ครูให้นักเรียนศึกษาไปความรู้เรื่ององค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์เป็นเวลา 5 นาที
7. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 6 กลุ่ม ซึ่งใช้วิธีการจับฉลาก ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากรายการโทรทัศน์ 6 ประเภท ได้แก่ ละคร การ์ตูน ข่าว เกมโชว์ สารคดี และรายการเพลง กลุ่มละ 1 ใบ โดยห้ามให้กลุ่มอื่นรู้หัวข้อที่กลุ่มตนเองได้รับ
8. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดบทสนทนาหรือรูปแบบการแสดงจากหัวข้อที่ได้รับ โดยจะต้องมีการสื่อความหมายในเรื่ององค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ทั้ง 3 องค์ประกอบ อย่างชัดเจน และจะต้องแสดงบทบาทสมมติให้เพื่อนๆ กลุ่มอื่นๆ สามารถทายได้ว่ากลุ่มของตนเองกำลังแสดงบทบาทสมมติรายการโทรทัศน์ประเภทใด โดยห้ามพูดชื่อรายการโทรทัศน์ที่ได้รับในบทสนทนา
9. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที โดยสมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมในการแสดง

ขั้นสรุปความรู้

10. เมื่อแต่ละกลุ่มแสดงจบในแต่ละครั้ง ให้กลุ่มที่เหลือช่วยกันทายหัวข้อที่เพื่อนได้รับ พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นว่าองค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ทั้ง 3 องค์ประกอบ มีความชัดเจนเหมาะสม น่าสนใจหรือไม่ และองค์ประกอบใดที่ช่วยให้นักเรียนทายถูก

ขั้นนำไปใช้

11. นักเรียนเลือกรายการโทรทัศน์ที่ตนเองคิดว่ามีองค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ทั้ง 3 องค์ประกอบ ที่ชัดเจนที่สุดและดีที่สุดมา 1 รายการ

12. นักเรียนช่วยกันสรุปรายการโทรทัศน์ที่มีองค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ที่ดีที่สุด ในข้อ 9 โดยเรียงตามลำดับรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนเลือกมากที่สุดไปยังรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนเลือกน้อยที่สุด

13. นักเรียนนั่งตามกลุ่มรายการโทรทัศน์ที่ตนเลือกในข้อ 10 แต่ละกลุ่มช่วยกันอธิบายให้เพื่อนๆ กลุ่มอื่นฟังว่ารายการที่กลุ่มตนเลือกนั้นมีองค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ดี และน่าสนใจอย่างไร และรายการที่เลือกนั้นมีองค์ประกอบใดที่ดีที่สุด

สื่อการสอน

1. ตัวอย่างรายการการ์ตูน
2. ฉลากที่ใช้ในการแบ่งกลุ่ม

การประเมินผล

1. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. การแสดงความคิดเห็น

องค์ประกอบหลักของสารที่ปรากฏในสื่อ

สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อสารมวลชนแขนงหนึ่งที่ใช้องค์ประกอบต่างๆ เข้ามาช่วยไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของมุมกล้องที่ใช้ถ่ายทำ ระยะเวลาที่ถ่ายทำ หรือการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการแก้ไขหรือเพิ่มเติมให้ภาพดึงดูดความสนใจยิ่งขึ้น แต่องค์ประกอบหลักหลักของสารที่ปรากฏในสื่อจะมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. คำ การคัดเลือกคำที่เหมาะสมสามารถสร้างข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิผลได้ ตัวอย่างเช่น
 - หัวเรื่องจะเป็นตัวบอกว่า ข่าว บทความ หรือรายงานนั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร การใช้ถ้อยคำดึงดูดความสนใจจะทำให้เราอยากดูเนื้อหาสาระของรายงานข้างในด้วย
 - การบรรยายด้วยถ้อยคำและสำนวนที่เหมาะสม สามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกกับผู้ชมได้ดี
2. ภาพ การใช้ภาพต่างๆ ประกอบในการสื่อสารสามารถสร้างผลกระทบกับการรับรู้ของผู้ชมได้ต่างๆ กันไป ตัวอย่างเช่น
 - โดยทั่วไปคนมักสนใจภาพที่มีขนาดใหญ่กว่าภาพที่มีขนาดเล็ก
 - ภาพของบุคคลที่เป็นที่รู้จักในสังคมจะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้มากกว่าภาพของบุคคลที่ไม่เป็นที่รู้จัก
 - การจัดวางภาพบุคคลหรือสิ่งของให้อยู่ไกลใกล้แตกต่างกันจะทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าบุคคลหรือสิ่งของที่อยู่ใกล้มีความสำคัญกว่าบุคคลหรือสิ่งของที่อยู่ไกล
3. เสียง การใช้เพลงหรือเสียงต่างๆ เพื่อให้มีผลต่อการรับรู้ของผู้ชม เช่นเดียวกันกับการใช้คำ และภาพ ตัวอย่างเช่น
 - ละครสยองขวัญนิยมใช้เสียงที่น่ากลัว เพื่อให้ผู้ชมเกิดความเครียดและน่าหวาดกลัว
 - เสียงเพลงที่ดังและมีจังหวะสนุกสนานจะมีผลทำให้เกิดความรู้สึกตื่นตัว สดใส และอารมณ์ดี

ดังนั้นเพื่อสร้างผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ชม ผู้ผลิตรายการจะต้องคัดเลือกคำ (ภาษาพูด และ ภาษาเขียน) ภาพ (แสง สี บรรยากาศ ฉากตัวแสดงหรือพิธีกร เสื้อผ้า ฯลฯ) และเสียง (เสียงประกอบ เสียงดนตรี และเสียงธรรมชาติ) ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะสามารถทำให้ผู้ชมรู้สึกเศร้าเสียใจ ร้องไห้ หัวเราะขบขัน ตื่นเต้นดีใจ หรืออยากซื้อสินค้าเมื่อชมโฆษณาหรือรายงานนั้นๆ เป็นต้น

หน่วยที่ 2 “การจัดเรตติ้งโทรทัศน์”

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง เรตติ้งรายการโทรทัศน์ในประเทศไทย

เวลาสอน 1 ชั่วโมง 30 นาที ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์)

จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถบอกความหมาย และประเภทของการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ในประเทศไทยได้
2. นักเรียนสามารถอธิบายถึงลักษณะ และความสำคัญของการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ในประเทศไทยได้
3. นักเรียนสามารถสรุปความแตกต่างระหว่างเรตติ้งเชิงปริมาณ กับเรตติ้งเชิงคุณภาพได้

ความคิดรวบยอด

การจัดเรตติ้งในประเทศมีอยู่ 2 ประเภท คือ การจัดเรตติ้งเชิงปริมาณ และ การจัดเรตติ้งเชิงคุณภาพ การจัดเรตติ้งเชิงปริมาณมีอยู่ 2 ชนิด นำมาใช้ในการตัดสินใจเลือกซื้อเวลาที่จะลงโฆษณาของรายการโฆษณา เป็นตัววัดความนิยมของรายการนั้นๆ และยังเป็นตัวที่ใช้ในการตัดสินใจในการที่จะเป็นผู้สนับสนุนรายการนั้นๆ ส่วนการจัดเรตติ้งเชิงคุณภาพมีทั้งหมด 6 หมวด มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดพื้นที่ของการนำเสนอรายการต่างๆ ให้เหมาะสมกับอายุของผู้ชมรายการ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. นักเรียนช่วยกันเล่าประสบการณ์ของตนเองเกี่ยวกับ “เรตติ้ง (Rating)” ว่า นักเรียนเคยได้ยินคำนี้มาบ้างหรือไม่ และนักเรียนคิดว่าคำนี้มีความหมายหรือว่าหมายถึงอะไร มีกี่ประเภท อะไรบ้าง
2. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มจำนวน 10 กลุ่ม โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกันตามความสมัครใจ แต่ละกลุ่มจะได้รับกระดานไวท์บอร์ด ปากกาและแปรงลบกระดานไวท์บอร์ด 1 ชุด
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาจับฉลากคำใบ้ แต่ละกลุ่มศึกษาคำใบ้จากนั้นแต่ละกลุ่มจะต้องอธิบายใบ้คำ ให้เพื่อนๆ ที่เหลือตอบว่าคำใบ้ที่กลุ่มของตนเองใบ้คำไปนั้นเป็นเรตติ้งเชิงปริมาณหรือเรตติ้งเชิงคุณภาพ โดยเขียนคำตอบลงในกระดานไวท์บอร์ดที่ครูแจกให้

4. เมื่อครบทุกกลุ่มแล้ว ให้นักเรียนช่วยกันสรุปความรู้เรื่องเรตติ้งเชิงปริมาณและเรตติ้งเชิงคุณภาพที่ได้จากการเล่นเกม ว่ามีลักษณะอย่างไร

ขั้นคิดแล้วทำ

5. นักเรียนดูวีดิทัศน์รายการโทรทัศน์ ประเภทรายการเกมโชว์ ความยาว 15 นาที

6. นักเรียนช่วยกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นว่ารายการเกมโชว์ที่ดูไปนั้นมีเรตติ้งเชิงปริมาณและเรตติ้งเชิงคุณภาพอย่างไร โดยเขียนคำตอบลงในใบวิเคราะห์ที่ครูแจก

ขั้นสรุปความรู้

7. นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในใบงานกับเพื่อนที่นั่งตรงกันข้าม

8. นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับของเรตติ้งเชิงปริมาณ และเรตติ้งเชิงคุณภาพว่ามีลักษณะอย่างไร มีความสำคัญอย่างไรกับการจัดรายการโทรทัศน์ และมีเป้าหมายแตกต่างกันอย่างไร

9. นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการดูรายการโทรทัศน์ที่มีเรตติ้งเชิงคุณภาพประเภทต่างๆ และนักเรียนจะต้องปฏิบัติตนอย่างไรบ้าง

ขั้นนำไปใช้

10. นักเรียนแต่ละคนอธิบายวิธีการพิจารณาเรตติ้งเชิงปริมาณและเรตติ้งเชิงคุณภาพของรายการโทรทัศน์ว่าสามารถทำได้อย่างไร

11. นักเรียนกลับไปพิจารณารายการโทรทัศน์ที่ตนเองดูว่ามีเรตติ้งเชิงปริมาณและเรตติ้งเชิงคุณภาพอย่างไร และแต่ละสถานีโทรทัศน์เน้นเรตติ้งเชิงปริมาณหรือเรตติ้งเชิงคุณภาพมากกว่ากัน

สื่อการสอน

1. แผ่นป้าย “เรตติ้งเชิงปริมาณ” และ “เรตติ้งเชิงคุณภาพ”
2. ฉลากสำหรับแบ่งกลุ่ม
3. กระดานไวท์บอร์ด ปากกาและแปรงลบกระดานไวท์บอร์ด 10 ชุด
4. ป้ายคำถาม จำนวน 10 ข้อ
5. รายการโทรทัศน์ประเภทเกมโชว์ 1 รายการ
6. โบวิเคราะห์

การประเมินผล

1. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ความถูกต้องของคำตอบ ตรวจจจากการตอบคำถาม และใบงานวิเคราะห์

มาวิเคราะห์ รายการโทรทัศน์กันเถอะ

ชื่อ-นามสกุล.....เลขที่.....

คำชี้แจง : นักเรียนวิเคราะห์รายการโทรทัศน์ที่ดู พร้อมทั้งตอบคำถามต่อไปนี้

ชื่อรายการโทรทัศน์.....สถานีโทรทัศน์.....

รายชื่อผู้สนับสนุนรายการ	เรตติ้งเชิงปริมาณ	เรตติ้งเชิงคุณภาพ

หน่วยที่ 2 “การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์”
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ หมวดรายการทั่วไป
 เวลาสอน 2 ชั่วโมง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์)
 จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถสรุปลักษณะของการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ หมวดรายการทั่วไป ได้
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ หมวดรายการทั่วไป กับ เนื้อหาของรายการ ได้
3. นักเรียนสามารถจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ที่ดูได้
4. นักเรียนอธิบายถึงความสำคัญของการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ หมวดรายการทั่วไป ได้

ความคิดรวบยอด

รายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย มีรูปแบบสีขาวอยู่ในช่องสี่เหลี่ยมสีเขียวซ้ายมือ ด้านขวามีอักษร "ท" และมีคำว่า "ทุกวัย" อยู่ด้านล่าง รายการประเภทนี้ เป็นรายการทั่วไป สามารถรับชมได้ทุกวัย โดยเนื้อหาหลักของรายการอาจไม่ได้มีจุดประสงค์เพื่อเด็กและเยาวชนโดยเฉพาะ มีสัญลักษณ์ดังนี้

รายการที่เหมาะสม
 สำหรับผู้ชมทุกวัย

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูนำป้ายลักษณะรายการโทรทัศน์หมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย และรายการโทรทัศน์ที่อยู่ในหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย จำนวน 5 รายการ ติดบนกระดาน

2. นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่ารายการโทรทัศน์รูปแบบใดบ้างที่จัดอยู่ในหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย และรายการโทรทัศน์รูปแบบใดที่สามารถจัดอยู่ในหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัยได้

ขั้นคิดแล้วทำ

3. นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 10 กลุ่ม โดยใช้วิธีจับฉลาก ตัวแทนกลุ่มมารับกระดาษรายการจากครู

4. สมาชิกทุกคนในแต่ละกลุ่มช่วยกันสร้างเกณฑ์การประเมินรายการโทรทัศน์ สำหรับหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย

5. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุปความรู้

6. นักเรียนเปรียบเทียบเกณฑ์ที่กลุ่มของตนเองสร้างขึ้นมากับเกณฑ์ที่เพื่อนกลุ่มอื่นสร้างขึ้นมาว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

7. นักเรียนช่วยกันสรุปคุณสมบัติของเนื้อหารายการที่เหมาะสม และคุณลักษณะของรายการโทรทัศน์หมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย ควรมีลักษณะอย่างไร

ขั้นนำไปใช้

8. จากนั้นให้นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อทำกิจกรรมโดยใช้กลุ่มเดิม เมื่อนักเรียนนั่งประจำกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ครูแจกใบงานการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ ให้นักเรียน กลุ่มละ 1 ใบ โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนชื่นชอบ และกำลังออกอากาศอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งยังมีเรตติ้งเชิงคุณภาพอยู่ในหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย มากกลุ่มละ 1 รายการ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ว่ารายการที่เลือกมานั้นควรจัดอยู่ในหมวดรายการทั่วไป หรือไม่ เพราะอะไร

สื่อการสอน

1. ป้ายลักษณะรายการโทรทัศน์หมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย และรายการโทรทัศน์ที่อยู่ในหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย จำนวน 5 รายการ
2. ฉลากสำหรับแบ่งกลุ่ม
3. กระดาษรายงาน
4. ใบงานการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์

การประเมินผล

1. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ความถูกต้องของคำตอบ ตรวจจาก ใบงานการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์

หน่วยที่ 2 "การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์"

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ หมวดรายการสำหรับเด็ก
อายุ 6-12 ปี เวลาสอน 2 ชั่วโมง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์)

จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถสรุปลักษณะของการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ หมวดรายการสำหรับเด็ก อายุ 6-12 ปี ได้
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ หมวดรายการสำหรับเด็ก อายุ 6-12 ปี กับ เนื้อหาของรายการ ได้
3. นักเรียนสามารถจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ที่ดูได้
4. นักเรียนอธิบายถึงความสำคัญของการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ หมวดรายการสำหรับเด็ก อายุ 6-12 ปี ได้

ความคิดรวบยอด

รายการสำหรับเด็ก อายุ 6-12 ปี เป็นรายการที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี มีเนื้อหา มุ่งเน้นความสนใจ และความรู้ที่ส่งเสริมพัฒนาการ หรือความบันเทิงของเด็กในช่วงวัยนี้ โดยอาจมี ภาพ เสียง และเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมในเรื่องพฤติกรรมและความรุนแรงได้เพียงเล็กน้อย แต่ไม่มี ภาพ เสียง และเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม ในเรื่องเพศและภาษา โดยมีสัญลักษณ์ดังนี้

รายการสำหรับเด็ก
อายุ ๖ - ๑๒ ปี

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. ครูนำป้ายลักษณะรายการโทรทัศน์หมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี และรายการโทรทัศน์ที่อยู่ในหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี จำนวน 5 รายการ ติดบนกระดาน

2. นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่ารายการโทรทัศน์รูปแบบใดบ้างที่จัดอยู่ในหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี และรายการโทรทัศน์รูปแบบใดที่สามารถจัดอยู่ในหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี ได้

ขั้นคิดแล้วทำ

3. นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 10 กลุ่ม โดยใช้วิธีจับฉลาก ตัวแทนกลุ่มมารับกระดาษรายการจากครู

4. สมาชิกทุกคนในแต่ละกลุ่มช่วยกันสร้างเกณฑ์การประเมินรายการโทรทัศน์ สำหรับหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี

5. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

ขั้นสรุปความรู้

6. นักเรียนเปรียบเทียบเกณฑ์ที่กลุ่มของตนเองสร้างขึ้นมากับเกณฑ์ที่เพื่อนกลุ่มอื่นสร้างขึ้นมาว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

7. นักเรียนช่วยกันสรุปคุณสมบัติของเนื้อหารายการที่เหมาะสม และคุณลักษณะของรายการโทรทัศน์หมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี ควรมีลักษณะอย่างไร

8. นักเรียนช่วยกันอภิปรายความแตกต่างระหว่างคุณสมบัติของเนื้อหารายการที่เหมาะสม และคุณลักษณะของหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับผู้ชมทุกวัย กับ หมวดรายการสำหรับเด็ก อายุ 6-12 ปี

ชั้นนำไปใช้

9. จากนั้นให้นักเรียนเข้ากลุ่มเพื่อทำกิจกรรมโดยใช้กลุ่มเดิม เมื่อนักเรียนนั่งประจำกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ครูแจกใบงานการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์ให้นักเรียน กลุ่มละ 1 ใบ โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกรายการโทรทัศน์ที่นักเรียนชื่นชอบ และกำลังออกอากาศอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งยังมีเรตติ้งเชิงคุณภาพอยู่ในหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี มากกลุ่มละ 1 รายการ จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ว่ารายการที่เลือกมานั้นควรจัดอยู่ในหมวดรายการทั่วไปหรือไม่ เพราะอะไร

สื่อการสอน

1. บ้ายลักษณะรายการโทรทัศน์หมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี และรายการโทรทัศน์ที่อยู่ในหมวดรายการที่เหมาะสมสำหรับเด็กอายุ 6-12 ปี จำนวน 5 รายการ
2. ไม้ฉลากสีต่างๆ เช่น สีน้ำตาล สีเขียว สีดำ สีขาว เป็นต้น
3. กระดาษรายงาน
4. ใบงานการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์

การประเมินผล

1. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ความถูกต้องของคำตอบ ตรวจจาก ใบงานการจัดเรตติ้งรายการโทรทัศน์

หน่วยที่ 3 “รายการโทรทัศน์กับเยาวชน”
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง รายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมกับเยาวชน
 เวลาสอน 2 ชั่วโมง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์) จังหวัดเชียงราย
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอธิบายถึงลักษณะของรายการโทรทัศน์ได้
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่จะได้รับจากการดูรายการโทรทัศน์ที่ควรดูได้

ความคิดรวบยอด

ปัจจุบันนี้สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพราะการสื่อสารที่ก้าวไกล รวดเร็ว ไร้พรมแดน ทำให้รายการโทรทัศน์ต่างแข่งขันกันเพื่อผลประโยชน์ทางการค้า มีการนำเสนอเนื้อหาของรายการทั้งคุณและโทษ ดังนั้นผู้ชมจะต้องเลือกดูรายการที่เหมาะสมกับวัยของตนเอง และเพื่อให้เกิดความรู้หรือแรงบันดาลใจใหม่ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของเรา รายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก อาจแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ รายการที่กระตุ้นความสนใจ และรายการที่ดูแล้วสบายใจ

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. นักเรียนจับคู่ตามสมัครใจ แล้วพูดคุยเกี่ยวกับลักษณะรายการโทรทัศน์ที่ตนเองชอบดูที่กำลังออกอากาศอยู่ในปัจจุบัน
2. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามลักษณะรายการโทรทัศน์ที่ชอบดู ถ้านักเรียนคนใดชอบดูรายการโทรทัศน์ประเภทเดียวกันให้รวมกลุ่มเดียวกัน โดยไม่จำกัดจำนวนกลุ่มและสมาชิกในกลุ่ม เมื่อรวมกลุ่มเรียบร้อยแล้วให้แต่ละกลุ่มเลือกตัวแทนมารับกระดาษรายงาน และปากกาเมจิก
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนชื่อรายการโทรทัศน์ตามประเภทของลักษณะรายการโทรทัศน์ที่กลุ่มนักเรียนเลือก เพื่อนำมาเสนอประเด็นเกี่ยวกับ เนื้อหาของรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน รายการโทรทัศน์ที่ดูแล้วก่อให้เกิดประโยชน์ด้านต่างๆ เปรียบเชิงคุณภาพ และเปรียบเทียบปริมาณของรายการ โดยใช้เวลา 30 นาที

ขั้นคิดแล้วทำ

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน
5. นักเรียนร่วมกันระดมความคิดเห็นสร้างเกณฑ์การประเมินรายการโทรทัศน์ที่มีรูปแบบเนื้อหาของรายการเหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยสร้างออกมาในรูปแบบใบงาน

ขั้นสรุปความรู้

6. นักเรียนนำใบงานที่สร้างขึ้นใน ข้อ 5 กลับไปพิจารณารายการโทรทัศน์ที่นักเรียนดู ว่าตรงตามเกณฑ์ที่สร้างขึ้นหรือไม่ อย่างไร และนักเรียนพบปัญหาอะไรบ้าง
7. นักเรียนเข้ากลุ่มเดิมที่กำหนดไว้ในข้อ 2 สมาชิกแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานของตนเองให้เพื่อนๆ ในกลุ่มฟัง แต่ละกลุ่มสรุปปัญหาที่ตนเองพบ

ขั้นนำไปใช้

8. นักเรียนช่วยกันสร้างเกณฑ์การประเมินเนื้อหาของรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ให้สมบูรณ์โดยแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการนำไปใช้ในข้อ 6
9. นักเรียนช่วยกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นว่าจะนำความรู้ที่เรียนไปใช้เลือกดูรายการให้เหมาะสมกับตนเองได้อย่างไร และรายการโทรทัศน์ในปัจจุบันมีรายการใดบ้างที่นักเรียนคิดว่าเหมาะสมกับวัยของนักเรียนและอยากแนะนำให้เพื่อนๆ ในห้องได้ดูด้วย
10. นักเรียนนำแบบบันทึกการบริโภคสื่อโทรทัศน์ที่นักเรียนบันทึกการดูโทรทัศน์ในแต่ละวันมาสรุปการดูโทรทัศน์ของนักเรียนแต่ละคน โดยเลือกรายการที่นักเรียนชอบดูมากที่สุด 10 รายการ นักเรียนเขียนสรุปลงในใบงานสรุปการดูโทรทัศน์ของฉันที่ครูแจกให้

สื่อการสอน

1. แบบบันทึกการบริโภคสื่อโทรทัศน์ (เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย)
2. กระดาษรายงาน
3. ปากกาเมจิก

การประเมินผล

ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ใบงานสรุปการดูโทรทัศน์ของฉัน

ชื่อ/นามสกุล.....เลขที่.....

รายการที่ดู	เนื้อหา/ลักษณะของรายการ เหมาะสมกับนักเรียนหรือไม่ เพราะ	หมวดเรตติ้งของรายการเหมาะสมกับ นักเรียนหรือไม่	
		เหมาะสม เพราะ อยู่ในหมวด 	ไม่เหมาะสม เพราะอยู่ใน หมวด
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

หน่วยที่ 3 “รายการโทรทัศน์กับเยาวชน”

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง รายการโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะสมกับเยาวชน

เวลาสอน 1 ชั่วโมง 30 นาที ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์) จังหวัดเชียงราย

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอธิบายถึงลักษณะของรายการโทรทัศน์ที่ไม่ควรดูได้
2. นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องรายการโทรทัศน์ที่ไม่ควรดูมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความคิดรวบยอด

ปัจจุบันนี้สังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว เพราะการสื่อสารที่ก้าวไกล รวดเร็ว เป็นโลกไร้พรมแดน ทำให้รายการโทรทัศน์ต่างแข่งขันกันเพื่อผลประโยชน์ทางการค้า มีการนำเสนอเนื้อหาของรายการทั้งคุณและโทษ ดังนั้นผู้ชมจะต้องเลือกดูรายการให้เหมาะสมกับวัยของตนเอง และเพื่อให้เกิดความรู้หรือแรงบันดาลใจใหม่ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของเรา รายการโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก อาจแบ่งเป็น 5 ประเภท คือ ละครโทรทัศน์ รัก วิชา ไศกเศร่า เคล้าน้ำตา มีการแสดงทางเพศที่ไม่เหมาะสม ภาพยนตร์ชุดเป็นตอนๆ (Series) ภาพยนตร์หรือละครตื่นเต้นระทึกใจ ต่อสู้รุนแรงเร้าใจ ภาพยนตร์หรือละคร ที่มีการถ่ายภาพพระยะใกล้ สุดท้ายคือ รายการที่มีเสียงประกอบดังรุนแรง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. นักเรียนทบทวนความรู้เกี่ยวกับเนื้อหารายการโทรทัศน์ที่นักเรียนสำรวจจากแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ 7 ว่าเนื้อหารายการโทรทัศน์ที่นักเรียนประเมินนั้นมีลักษณะเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน
2. นักเรียนระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับ เนื้อหา และรูปแบบของรายการโทรทัศน์รายการใดที่กำลังออกอากาศในปัจจุบัน ที่ไม่เหมาะสมกับนักเรียน พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

ขั้นคิดแล้วทำ

3. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 6 กลุ่ม โดยใช้วิธีการจับฉลาก ตัวแทนกลุ่มออกมารับกระดาษรายงานและปากกาเมจิก สมาชิกแต่ละกลุ่มช่วยกันระดมความคิดเห็นสร้างเกณฑ์การประเมินรายการโทรทัศน์ที่มีรูปแบบเนื้อหาของรายการไม่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน โดยสร้างออกมาในรูปแบบใบงาน

ขั้นสรุปความรู้

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที
5. เมื่อรายงานครบทุกกลุ่มแล้ว นักเรียนช่วยกันสร้างเกณฑ์การประเมินรายการโทรทัศน์ที่มีรูปแบบเนื้อหาของรายการเหมาะสมกับวัยของนักเรียน
6. นักเรียนนำใบงานที่สร้างขึ้นใน ข้อ 5 กลับไปพิจารณารายการโทรทัศน์ที่นักเรียนดู ว่าตรงตามเกณฑ์ที่สร้างขึ้นหรือไม่ อย่างไร และนักเรียนพบปัญหาอะไรบ้าง

ขั้นนำไปใช้

7. นักเรียนแลกเปลี่ยนความรู้จากการพิจารณารายการโทรทัศน์ที่ดูในข้อ 6 กับเพื่อนที่นั่งตรงข้าม
8. นักเรียนช่วยกันพิจารณาว่ารายการโทรทัศน์ที่กำลังออกอากาศในปัจจุบันส่วนใหญ่มีเนื้อหาของรายการเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับนักเรียนอย่างไร และนักเรียนจะมีวิธีการหลีกเลี่ยงการดูรายการโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะสมอย่างไร
9. นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับผลกระทบที่นักเรียนจะได้รับจากการดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาของรายการเหมาะสม และไม่เหมาะสมกับนักเรียน

สื่อการสอน

1. กระดาษรายงาน
2. ปากกาเมจิก
3. ฉลากสำหรับแบ่งกลุ่ม

การประเมินผล

ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

หน่วยที่ 3 “รายการโทรทัศน์กับเยาวชน”
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 เรื่อง อิทธิพลของโทรทัศน์กับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
เวลาสอน 2 ชั่วโมง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์)
จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถอธิบายถึงอิทธิพลของโทรทัศน์กับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมได้
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ถึงผลเสียของการดูรายการโทรทัศน์เป็นเวลานานๆ ได้
3. นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องอิทธิพลของโทรทัศน์กับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความคิดรวบยอด

สื่อโทรทัศน์มิได้เป็นไปเพื่อความบันเทิงภายในบ้านเท่านั้น แต่เราต้องตระหนักถึงผลกระทบที่มีต่อผู้ชมโดยเฉพาะเด็กๆ ด้วย รายการโทรทัศน์จะมีผลกระทบต่อเด็กมากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย ได้แก่ จำนวนเวลาที่ดู อายุ และพื้นฐานบุคลิกภาพของเด็ก การปล่อยให้เด็กดูคนเดียว หรือดูกับผู้ใหญ่ และพ่อแม่ ได้พูดคุยอธิบายถึงสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์ให้ลูกเข้าใจหรือไม่ จากผลการวิจัยผลของโทรทัศน์ต่อเด็กอเมริกา พบว่าการดูรายการโทรทัศน์เป็นเวลานานๆ จะส่งผลกระทบต่อเด็กๆ ในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านสมอง ด้านอารมณ์ ด้านการกิน ชีวิตในบ้าน และด้านพฤติกรรมทางเพศและการแต่งกายที่ไม่เหมาะสม

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. นักเรียนช่วยกันทบทวนเกี่ยวกับผลกระทบที่นักเรียนจะได้รับจากการดูรายการโทรทัศน์ ที่มีเนื้อหาของรายการเหมาะสม และไม่เหมาะสมกับนักเรียน
2. นักเรียนช่วยกันอภิปรายว่ารายการโทรทัศน์จะสามารถมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียน หรือคนรอบข้าง ได้หรือไม่ อย่างไร
3. นักเรียนแต่ละคนออกมาเล่าประสบการณ์ของตนเองหรือของคนรอบข้าง ที่นักเรียนคิดว่ามีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะได้เกิดจากการดูรายการโทรทัศน์เป็นเวลานานๆ

ขั้นคิดแล้วทำ

4. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 5 กลุ่ม โดยใช้วิธีจับฉลาก
5. ตัวแทนกลุ่มออกมาจับฉลากหัวข้ออิทธิพลของรายการโทรทัศน์กับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 5 หัวข้อ ได้แก่ 1.ด้านร่างกาย 2.ด้านสมอง 3.ด้านอารมณ์ 4.ด้านการกินและชีวิตในบ้าน และ5.ด้านพฤติกรรมทางเพศและการแต่งกายที่ไม่เหมาะสม กลุ่มละ 1 ใบ พร้อมทั้งรับใบความรู้เรื่องอิทธิพลของรายการโทรทัศน์กับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในหัวข้อที่ตนเองได้รับกลับไปเพื่อศึกษา โดยห้ามให้เพื่อนกลุ่มอื่นรู้หัวข้อที่นักเรียนได้รับโดยเด็ดขาด
6. นักเรียนภายในกลุ่มช่วยกันสร้างสถานการณ์จำลองจากหัวข้อที่ได้รับ และออกมาแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่สร้างไว้

ขั้นสรุปความรู้

7. สมาชิกทุกคนของแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติที่สร้างขึ้นหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 10 นาที เมื่อนักเรียนแสดงจบในแต่ละครั้งให้เพื่อนๆ ที่เหลือช่วยกันทายว่าพฤติกรรมที่เพื่อนออกมาแสดงบทบาทสมมตินั้นเป็นอิทธิพลของรายการโทรทัศน์กับที่ส่งผลต่อพฤติกรรมด้านใด และนักเรียนคิดว่าเรื่องที่เพื่อนออกมาแสดงนั้นสามารถเกิดขึ้นได้จริงหรือไม่ เพราะอะไร

ขั้นนำไปใช้

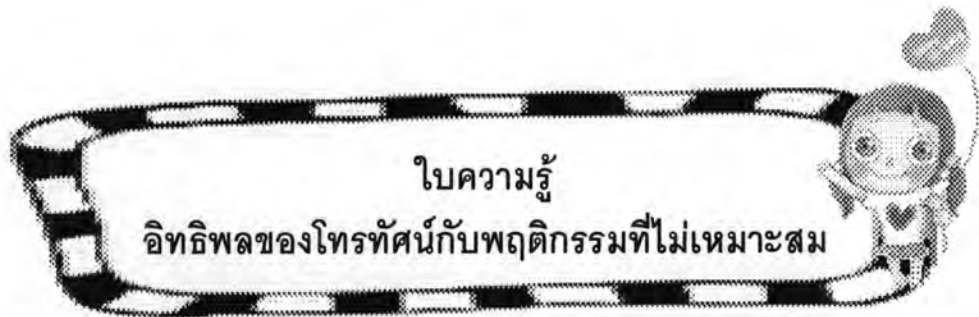
8. นักเรียนเขียนเรียงความเกี่ยวกับเรื่องอิทธิพลของรายการโทรทัศน์กับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่เกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัว คนละ 1 หน้ากระดาษรายงาน เป็นการบ้าน

สื่อการสอน

1. ฉลากสำหรับแบ่งกลุ่ม
2. ฉลากหัวข้ออิทธิพลของรายการโทรทัศน์กับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 5 หัวข้อ ได้แก่ 1.ด้านร่างกาย 2.ด้านสมอง 3.ด้านอารมณ์ 4.ด้านการกินและชีวิตในบ้าน และ5.ด้านพฤติกรรมทางเพศและการแต่งกายที่ไม่เหมาะสม
3. ใบความรู้เรื่องอิทธิพลของรายการโทรทัศน์กับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม
4. กระดาษรายงาน

การประเมินผล

ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน และเรียงความ

จากงานวิจัยเรื่องผลของโทรทัศน์ต่อเด็ก พบว่าเด็กที่ดูโทรทัศน์เฉลี่ยตั้งแต่ 3 ชั่วโมงต่อวันขึ้นไป จะส่งผลต่อเด็กในด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านร่างกาย น้ำหนักตัวมาก เพราะเมื่อดูโทรทัศน์มากก็ต้องได้ดูโฆษณาขนมมาก โฆษณาเข้าถึงเด็ก ก็ทำให้เด็กอยากซื้อมาบริโภค นอกจากนั้นการดูโทรทัศน์และนั่งนิ่งๆ นานเข้า ก็เหงาปาก อยากหยิบของใส่ปากเป็นธรรมดา การวิจัยพบว่าเด็กอ้วนมากขึ้นถึง 50 % ในระยะ 20 ปีที่โทรทัศน์เริ่มพัฒนาให้มีรูปแบบมากขึ้น น่าสนใจมากขึ้น เวลายาวขึ้น คำถามของหมอดูเด็กต่อเด็กที่มีปัญหาสุขภาพอื่นๆ ขณะนี้เพิ่มคำถามพฤติกรรมดูโทรทัศน์ เพราะเกี่ยวข้องกับปัญหาโรคหัวใจ เพราะโทรทัศน์ทำให้เด็กไม่เล่นชน ไม่ชอบออกกำลังกาย กล้ามเนื้อและกระดูกไม่แข็งแรง เป็นโรคหลายอย่างได้ง่ายขึ้น เช่น โรคหัวใจ, เบาหวานและอื่นๆ ตัวบ่งชี้ที่เป็นผลของการออกกำลังกายน้อยเพราะกิจกรรมตอนเด็กมีน้อย

2. ด้านสมอง เด็กในโรงเรียนอ่อนแอลงอย่างมาก อายุ 15 - 16 ที่ควรคล่องแคล่วแข็งแรง กลับเป็นผู้ใหญ่อายุ 35 - 40 ปี ไม่ได้มองเห็นได้ชัด ทักษะในการอ่านลดลงมาก คะแนนของการเรียนตกต่ำลงมากในด้านของการอ่าน ตรงกับความคิดที่ว่า "คนไม่อ่านหนังสือแยกพอกับคนที่อ่านไม่เป็น" การอ่านของเด็กที่พ่อแม่เคยอยู่ต่างประเทศ กับเด็กที่พ่อแม่ไม่เคยไปอยู่ที่ไหนนานๆ ก็พบว่าเด็กที่เดินทางไปต่างประเทศกับพ่อแม่และดูโทรทัศน์ของประเทศนั้นไม่ได้เพราะไม่รู้ภาษา ท้องถิ่นต้องอ่านหนังสือแทน จะมีทักษะในการอ่านมากขึ้นเห็นได้ชัด เมื่อเทียบกับเพื่อนๆ ที่ไม่ได้เดินทางไปกับพ่อแม่ไปอยู่ต่างประเทศนานๆ นอกจากนี้เด็กที่ดูรายการโทรทัศน์ที่ใช้คำไม่สุภาพ หยาดคาย จะส่งผลให้เด็กเกิดการลอกเลียนแบบคำพูดเหล่านั้นกลายเป็นเด็กที่พูดจาไม่สุภาพได้

3. ด้านอารมณ์ การพัฒนาทางอารมณ์ของเด็กขาดเหตุผลอธิบาย เพราะเด็กที่ดูโทรทัศน์มากจะมีลักษณะทางอารมณ์แปลกไปหลายอย่าง เช่น ไม่มีอารมณ์ร่วมในเรื่องจริงๆ เห็นความรุนแรงต่างๆ เป็นเรื่องเล็กไม่น่าใส่ใจ หรือเห็นทุกอย่างน่ากลัวมากมายจนเกินเหตุที่เป็นจริง หรือมีอารมณ์ในการแสดงออกรุนแรงโดยไม่รู้ตัว เห็นภาพ, สี, อารมณ์, รูปแบบ, ภาษารุนแรง ทั้งนั้นในโทรทัศน์ หรือขาดสมาธิ ในการมุ่งเฉพาะในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มีอาการสมาธิสั้นตามเวลาที่โทรทัศน์กำหนดในรายการต่างๆ เช่น ครึ่งนาที, หนึ่งนาที, 5 นาที, ครึ่งชั่วโมง, หนึ่งชั่วโมง ยิ่งดูโฆษณามากๆ ช่วงสมาธิยิ่งสั้นลงๆ หรือมีความคิดความอ่านที่ขาดความเป็นตัวของตัวเอง แต่จะคิดตามจากสิ่งที่เคยเห็น แต่ถ้าไม่เคยเห็น อย่างอื่นก็จะคิดตามไม่ได้เลย

4. ชีวิตในบ้าน การกิน ไม่มีเวลา กินอาหารที่มีในโฆษณา กินเร็วไม่นั่งโต๊ะอาหาร อาจนอนกิน กินอาหารแห้ง ดื่มน้ำน้อย การพูดจาสนทนา ปรีกษากับคนในบ้าน มีน้อย พูดเรื่องสำคัญๆ นานๆ ไม่ได้ อยู่กับคน เด็กต้องมีการโต้ตอบ ต้องเคารพ ต้องทำตาม อดทน แต่กับโทรทัศน์ เด็กไม่ต้องกลัว ไม่ต้องเคารพ ไม่ถูกบังคับ โทรทัศน์จึงดูเป็นเพื่อนที่ดีมากกว่าผู้ใหญ่ เด็กรู้สึกเหงา ถ้าติดโทรทัศน์กันทั้งบ้าน ทั้งผู้ใหญ่และเด็กในอนาคต ถ้ามีโทรทัศน์จอใหญ่ชัดเจน สวยงามเหมือนจริง เด็กที่ไม่มีกิจกรรมอื่นเป็นทางเลือกก็คงเลือกโทรทัศน์อีก เด็กเห็นชีวิตในบ้านไม่น่าสนใจเท่าโทรทัศน์เพราะมีการพัฒนาอยู่เสมอ

5. มีพฤติกรรมแสดงออกในเรื่องเพศ และการแต่งกายที่ไม่เหมาะสม โทรทัศน์ฉายภาพพฤติกรรมรักสนุกในเพศสัมพันธ์ของผู้ใหญ่ให้เด็กได้เรียนรู้ แต่ไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความเสี่ยง หรือผลที่ตามมาหลังจากมีเพศสัมพันธ์ โทรทัศน์ มักฉายภาพการ มีเพศสัมพันธ์ว่าเป็นเรื่อง ธรรมดา สนุกสนาน ตื่นเต้น และไม่มีผลอะไรเกิดขึ้น แม้แต่ในโฆษณาสินค้าก็มักใช้เรื่องเพศเป็น จุดขาย ในการโฆษณาสินค้าและบริการ ซึ่งเด็กๆ มักอยากทำตามแบบเพื่อแสดงว่าโตเป็นผู้ใหญ่ โดยจะแต่งกายโป๊ เปลือย โชว์สัดส่วนหรือน่าอก มากขึ้น เพื่อให้เป็นที่สนใจและดึงดูดทางเพศ เป็นต้น

หน่วยที่ 4 "วิเคราะห์รายการโทรทัศน์"

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 เรื่อง วิธีการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ เวลาสอน 2 ชั่วโมง
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์)

จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1

จุดประสงค์

1. นักเรียนสามารถบอกขั้นตอนการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ได้
2. นักเรียนอธิบายถึงความสำคัญของการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ได้
3. นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่องวิธีการตรวจสอบรายการโทรทัศน์มาประยุกต์ใช้ใน

ชีวิตประจำวัน

ความคิดรวบยอด

ในฐานะที่นักเรียนเป็นผู้บริโภคสื่อโทรทัศน์ต่างๆ เป็นประจำทุกวัน เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ชมเกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมที่อาจเกิดขึ้นจากการดูรายการโทรทัศน์ ดังนั้นผู้ชมจะต้องมีการป้องกันตนเองโดยการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ที่ดูได้ ขั้นตอนของการตรวจสอบสื่อมี 2 ขั้น คือ ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ และขั้นที่ 2 การตั้งสมมติฐาน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ

1. นักเรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากการพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอันจะเกิดจากการดูรายการโทรทัศน์เป็นเวลานาน
2. นักเรียนช่วยกันคิดหาวิธีการที่จะป้องกันตนเองจากการเสพติดการดูโทรทัศน์
3. ครูนำบัตรขั้นตอนการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ติดบนกระดาน

ขั้นคิดแล้วทำ

4. นักเรียนช่วยกันคาดคะเนว่าขั้นตอนแต่ละขั้นตอนที่ครูคิดไว้นั้น หมายถึงการตรวจสอบสื่อในเรื่องอะไร และแต่ละขั้นมีขึ้นเพื่ออะไร
5. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจจำนวน 6 กลุ่ม นักเรียนภายในกลุ่มแต่ละกลุ่มช่วยกันสร้างรายละเอียดขั้นตอนการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ที่ครูคิดไว้ในข้อ 3 ทีละข้อ
6. ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5 นาที

ขั้นสรุปความรู้

7. เมื่อจบเสนอผลงานครบทุกกลุ่มแล้ว นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับการตรวจสอบรายการโทรทัศน์แต่ละขั้นตอนควรมีลักษณะ หรือวิธีการอย่างไร เพื่อสร้างวิธีการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ของนักเรียน

ขั้นนำไปใช้

8. นักเรียนดูวิดีโอวีดีโอรายการโทรทัศน์ประเภทการ์ตูน ความยาว 15 นาที

9. นักเรียนแต่ละคนตรวจสอบรายการโทรทัศน์ที่ดูลงในใบงานตรวจสอบรายการโทรทัศน์ที่สร้างไว้ในข้อ 7 โดยครูให้เวลานักเรียนในการเขียนวิเคราะห์เป็นเวลา 20 นาที

สื่อการสอน

1. บัตรขั้นตอนการตรวจสอบรายการโทรทัศน์

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อ ดังนี้

- อะไรคืออะไร ในส่วนนี้จะเป็นการเขียนอธิบายเกี่ยวกับรายละเอียดพื้นฐานของตัวละคร และสถานการณ์ในเรื่องนั้นๆ
- นิสัยอย่างไร นักเรียนเขียนบรรยายลักษณะนิสัย และพฤติกรรมของตัวละครในข้อ 1
- ในที่สุดเป็นอย่างไร เขียนอธิบายถึงสิ่งที่พบเห็นในละคร เรื่องราวที่เกิดขึ้นคลี่คลายอย่างไร
- สิ่งที่เห็นอยู่เสมอ เขียนสรุปใจความสำคัญของละครที่ได้ดูว่าสรุปแล้วตัวละครในเรื่องที่มีพฤติกรรมในข้อ 2 มีจุดจบอย่างไร

ขั้นที่ 2 การตั้งสมมติฐาน

- คำถามที่ 1 นักเรียนต้องการเป็นเพื่อนกับตัวละครตัวไหน
- คำถามที่ 2 นักเรียนคิดว่าจากพฤติกรรมที่เห็นของตัวละคร ตัวละครตัวไหนที่นักเรียนคิดว่าจะเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของนักเรียน
- คำถามที่ 3 ตัวละครใดที่นักเรียนไม่ต้องการเป็นเพื่อน และไม่ยอมเสียเวลาด้วยที่สุด
- คำถามที่ 4 พฤติกรรมใดของตัวละครในคำถามที่ 3 ที่ทำให้นักเรียนไม่ยอมเป็นเพื่อนด้วย

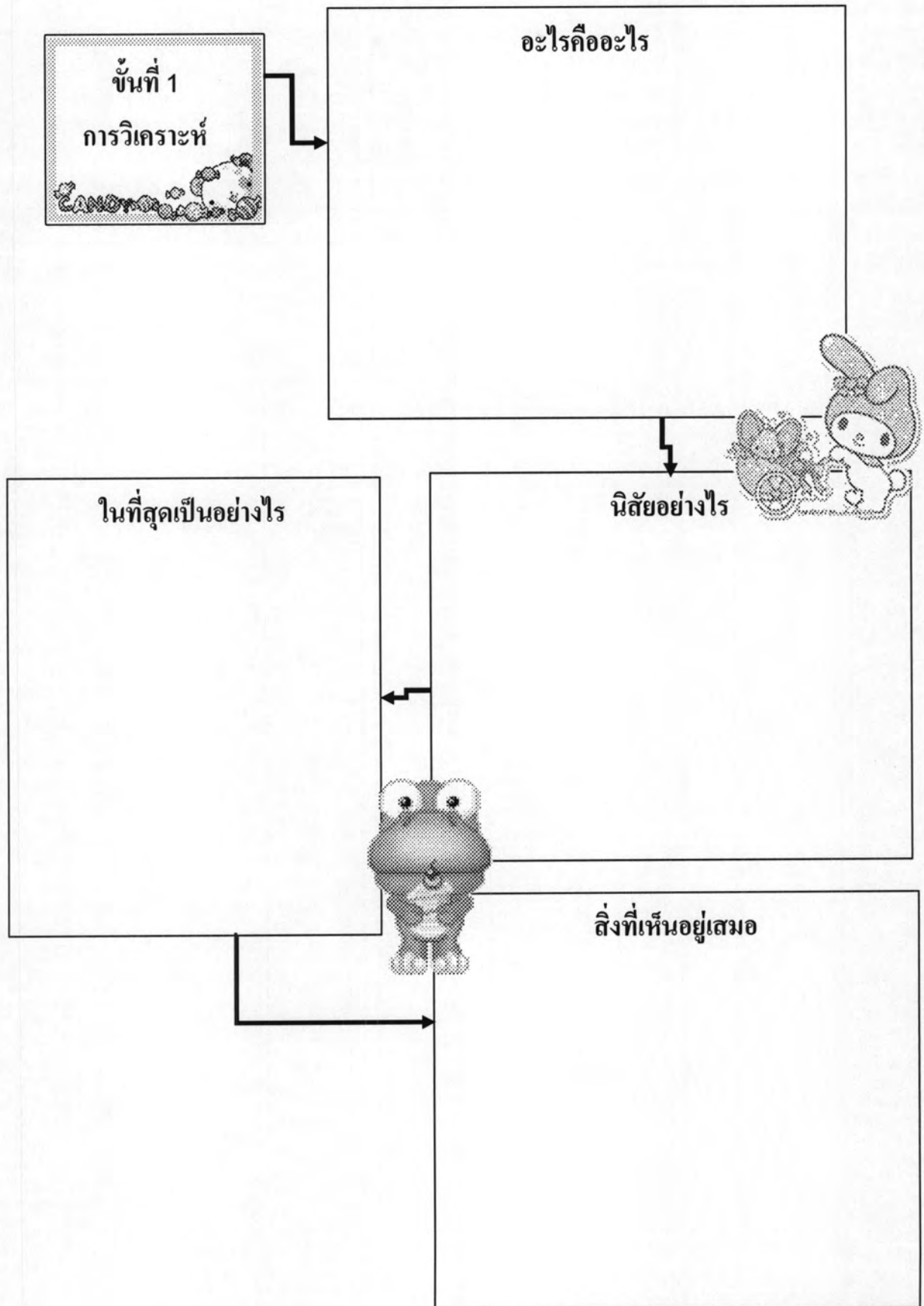
2. DVD รายการโทรทัศน์ประเภทการ์ตูน
3. ใบงานตรวจสอบรายการโทรทัศน์

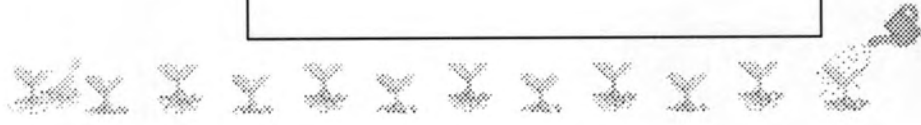
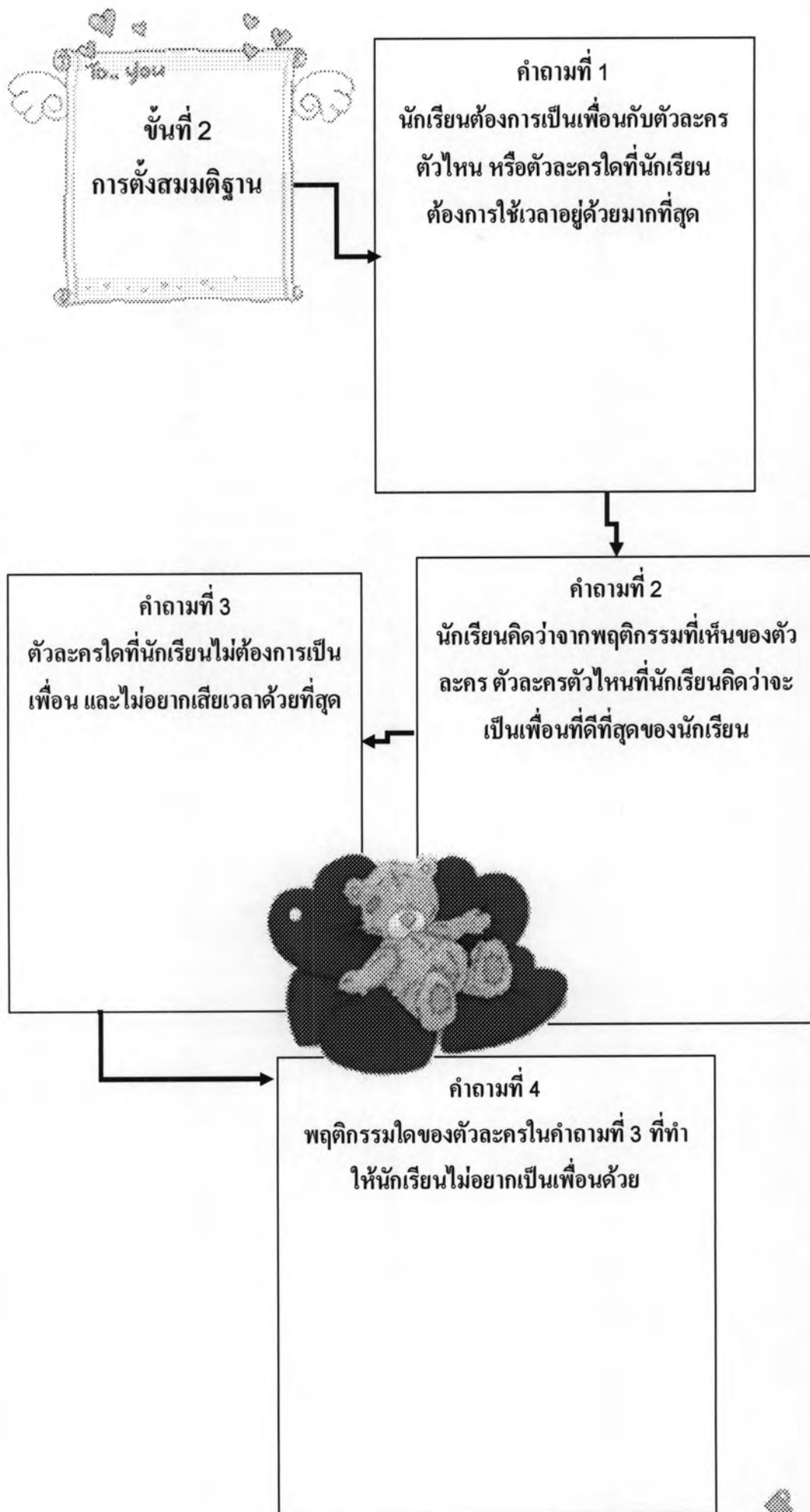
การประเมินผล

1. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ความถูกต้องของคำตอบ ตรวจจาก ใบงานตรวจสอบรายการโทรทัศน์

ใบงานตรวจสอบรายการโทรทัศน์

ชื่อ/นามสกุล.....เลขที่.....

หน่วยที่ 4 “วิเคราะห์รายการโทรทัศน์”
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 เรื่อง กฎเบื้องต้นสำหรับการดูรายการโทรทัศน์
 เวลาสอน 1 ชั่วโมง 30 นาที ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เชิงราษฎร์ราษฎร์)

จังหวัดเชียงราย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1

จุดประสงค์

1. นักเรียนเห็นความสำคัญของการตั้งกฎเบื้องต้นสำหรับการดูรายการโทรทัศน์
2. นักเรียนสามารถนำความรู้เรื่อง กฎเบื้องต้นสำหรับการดูรายการโทรทัศน์ มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ความคิดรวบยอด

กฎเบื้องต้นสำหรับการดูรายการโทรทัศน์ เป็นอีกหนึ่งวิธีที่จะช่วยป้องกันเด็กๆ ออกจากการดูรายการเพื่อให้เด็กๆ มีเวลาว่างสามารถไปทำกิจกรรมอื่นๆ และเป็นการป้องกันพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมอันเนื่องมาจากการดูรายการโทรทัศน์เป็นเวลานาน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ

1. นักเรียนทบทวนความรู้เรื่องวิธีการตรวจสอบรายการโทรทัศน์ จากแผนการเรียนรู้ที่ 10 ว่ามีขั้นตอนอะไรบ้าง และมีความสำคัญอย่างไรกับนักเรียน
2. นักเรียนเขียนตารางการดูโทรทัศน์ในแต่ละวันของครอบครัวตัวเอง พร้อมทั้งสรุปจำนวนชั่วโมงการดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยในแต่ละวันด้วย

ขั้นคิดแล้วทำ

3. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามจำนวนชั่วโมงการดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยในแต่ละวัน ที่ได้ในข้อ 2 โดยไม่จำกัดจำนวนกลุ่มและสมาชิกในกลุ่ม เมื่อรวมกลุ่มกันแล้วครูแจกกระดาษรายงานให้แต่ละกลุ่ม
4. แต่ละกลุ่มช่วยกันเลือกรายการโทรทัศน์ที่ควรดูในแต่ละวันและระบุเหตุผลที่ควรดูด้วย โดยในแต่ละวันจะต้องดูโทรทัศน์โดยเฉลี่ยไม่เกิน 3 ชั่วโมงต่อวัน
5. ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งเขียนชื่อรายการที่ตนเองเลือกบนกระดาน จากนั้นนักเรียนช่วยกันอภิปรายว่าจะมีวิธีการป้องกันตนเองไม่ให้ดูรายการโทรทัศน์มากเกินไป หรือไม่ให้เกิดการเสพติดโทรทัศน์ได้อย่างไร

ขั้นสรุปความรู้

6. นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการตั้งกฎเบื้องต้นสำหรับการดูโทรทัศน์ว่าจะช่วยป้องกันนักเรียนจากการดูโทรทัศน์ได้หรือไม่เพราะอะไร และในการสร้างกฎเบื้องต้นสำหรับการดูรายการโทรทัศน์ให้เหมาะสมกับตัวนักเรียนนั้นจะต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง

7. นักเรียนอธิบายถึงความสำคัญของการตั้งกฎเบื้องต้นสำหรับการดูรายการโทรทัศน์ และวิธีการนำความรู้เรื่อง กฎเบื้องต้นสำหรับการดูรายการโทรทัศน์ มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ขั้นนำไปใช้

8. ครูแจกอุปกรณ์การทำตารางการดูโทรทัศน์ให้นักเรียนแต่ละคนทำตารางการดูโทรทัศน์ และกฎเบื้องต้นสำหรับการดูรายการโทรทัศน์ของตนเอง โดยนำความรู้ที่ได้เรียนมามาช่วยในการสร้างตาราง

สื่อการสอน

อุปกรณ์ทำตารางการดูโทรทัศน์ และกฎเบื้องต้นสำหรับการดูรายการโทรทัศน์

การประเมินผล

1. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. ความถูกต้องเนื้อหารายการโทรทัศน์ที่ดู จากการเขียนตารางการดูโทรทัศน์

ตัวอย่างใบงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 4

- ใบงานรายการโทรทัศน์ของฉัน

รายการโทรทัศน์ที่ดู	สถานี	เวลา	เป็นหมื่นหรือจุดป.ของรายการ
พลาซ่าออนไลน์	ช่อง 9	21.00 น.	คือดูหนังหรือละคร
เกมโชว์เด็ก	ช่อง 5	21.30 น.	ดูสัปดาห์ออนไลน์
รายการขงดิเรก	ช่อง 9	6.00 น.	ดูเรื่องของคนไทย
กีฬาสนุกๆ	ช่อง 6	5.00 น.	ดูเรื่องกีฬา
รายการขงดิเรก	ช่อง 5	16.00 น.	ดูเรื่องของคนไทย

ส่งใบงานนี้

รายการโทรทัศน์ที่ดู	สถานี	เวลา	เป็นหมื่นหรือจุดป.ของรายการ
ขงดิเรกออนไลน์	9	21.00 น.	ดูหนังหรือละคร
เกมโชว์เด็ก	5	21.30 น.	ดูสัปดาห์ออนไลน์
รายการขงดิเรก	9	6.00 น.	ดูเรื่องของคนไทย
กีฬาสนุกๆ	6	5.00 น.	ดูเรื่องกีฬา
รายการขงดิเรก	5	16.00 น.	ดูเรื่องของคนไทย
ขงดิเรกออนไลน์	9	21.00 น.	ดูหนังหรือละคร
เกมโชว์เด็ก	5	21.30 น.	ดูสัปดาห์ออนไลน์

ส่งใบงานนี้

- ตารางการดูรายการโทรทัศน์

ตารางการดู TV ขงอิงดา			
วัน	รายการทีวี	เวลา	ช่วงเวลา
จันทร์	เกมสยองขวัญ	14.00น-15.00น	ทั่วไป
	- เซลล์ลึกลับ	19.30น-20.00น	ทั่วไป
	- ล่าคุณหนูคนใหม่	19.00น-19.30น	ทั่วไป
อังคาร	เกมสยองขวัญ	14.00น-15.00น	ทั่วไป
	- เซลล์ลึกลับ	19.30น-20.00น	ทั่วไป
	- ล่าคุณหนูคนใหม่	19.00น-19.30น	ทั่วไป
พุธ	เกมสยองขวัญ	14.00น-15.00น	ทั่วไป
	- 4 ห้อง ล่าคุณหนูคนใหม่	19.30น-20.00น	ทั่วไป
	- เกมล่าคุณหนู	21.00น-22.00น	ทั่วไป
พฤหัสบดี	เกมสยองขวัญ	14.00น-15.00น	ทั่วไป
	- 4 ห้อง ล่าคุณหนูคนใหม่	19.30น-20.00น	ทั่วไป
	- เกมล่าคุณหนู	21.00น-22.00น	ทั่วไป
ศุกร์	เกมสยองขวัญ	14.00น-15.00น	ทั่วไป
เสาร์	เกมสยองขวัญ	14.00น-15.00น	ทั่วไป
	- เซลล์ลึกลับ	19.30น-20.00น	ทั่วไป
	- ล่าคุณหนูคนใหม่	19.00น-19.30น	ทั่วไป
อาทิตย์	เกมสยองขวัญ	14.00น-15.00น	ทั่วไป
	- เซลล์ลึกลับ	19.30น-20.00น	ทั่วไป

วันที่	รายการที่ดู	เวลา	จำนวน
จันทร์	- ละครย้อน	10 นาที	ทั่วไป
	- ละครย้อน	2 ชั่วโมง	ทั่วไป
อังคาร	รวม	2 ชั่วโมง 10 นาที	ดูคนเดียว
	- ละครย้อน	10 นาที	ทั่วไป
	- ละครย้อน	5 ชั่วโมง	ทั่วไป
พุธ	รวม	2 ชั่วโมง 10 นาที	ดูคนเดียว
	- ละครย้อน	2 ชั่วโมง	15 ปีขึ้นไป
พฤหัสบดี	รวม	2 ชั่วโมง	ดูคนเดียว
	- ละครย้อน	2 ชั่วโมง	15 ปีขึ้นไป
	- ละครย้อน	1 ชั่วโมง	19 ปีขึ้นไป
ศุกร์	รวม	2 ชั่วโมง	ดูคนเดียว
	- ละครย้อน	2 ชั่วโมงครึ่ง	15 ปีขึ้นไป
	- ละครย้อน	2 ชั่วโมงครึ่ง	ดูคนเดียว
เสาร์	รวม	2 ชั่วโมงครึ่ง	
	- ละครย้อน	2 ชั่วโมงครึ่ง	

วันที่	รายการที่ดู	เวลา	จำนวน
เสาร์	- ละครย้อน	2 ชั่วโมง	0% 6-17 ปี
	- ละครย้อน	1 ชั่วโมง	ทั่วไป
อาทิตย์	รวม	1 ชั่วโมง 30 นาที	
	- ละครย้อน	1 ชั่วโมง	ทั่วไป
	- ละครย้อน	1 ชั่วโมง	ทั่วไป
รวม	รวม	2 ชั่วโมง	

วัน	รายการที่	เวลา	เวลา
จันทร์	ทัศนศึกษาที่วัดป่าประดอม	08.00-09.00	ทำใบ
	อุทยานแห่งชาติเขาค้อ	09.00-09.30	ทำใบ
		รวม 2 ชั่วโมง	
อังคาร	ทัศนศึกษาที่วัดป่าประดอม	08.00-09.00	ทำใบ
	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	09.00-09.30	ทำใบ
		รวม 2 ชั่วโมง	
พุธ	ทัศนศึกษาที่วัดป่าประดอม	08.00-09.00	ทำใบ
	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	09.00-09.30	ทำใบ
		รวม 2 ชั่วโมง	
พฤหัสบดี	ทัศนศึกษาที่วัดป่าประดอม	08.00-09.00	ทำใบ
	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	09.00-09.30	ทำใบ
		รวม 2 ชั่วโมง	
ศุกร์	ทัศนศึกษาที่วัดป่าประดอม	08.00-09.00	ทำใบ
	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	09.00-09.30	ทำใบ
		รวม 2 ชั่วโมง	

วัน	รายการที่	เวลา	เวลา
เสาร์	สวนสัตว์ 65	08.00-09.00	ทำใบ
	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 45	09.00-09.30	ทำใบ
		รวม 2 ชั่วโมง	
อาทิตย์	สวนสัตว์ 60	08.00-09.00	ทำใบ
	เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า 60	09.00-09.30	ทำใบ
		รวม 2 ชั่วโมง	

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสิริพรรณ บัวศรี เกิดเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ.2524 ที่จังหวัดสุรินทร์ สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (ปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ) ในปีการศึกษา 2548 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2549

